சுட்டு விளக்கம்

அல்லது

அடிப்படை வேர்ச்சொல் ஐந்து

★

சென்னை, முத்தையாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியன்,
பண்டித புலவ வித்துவ கீழ்கலைத் தேர்ச்சியாளன்,

ஞா. தேவநேயன், B. O. L.

எழுதியது.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1
சென்னை-1

★

பதிப்புரிமை] **1943** [விலை ரூ. 1-4

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

திரவிடத் தாய் (அச்சில்)

(ஞா. தேவநேயன், B. O. L.)

ஒப்பியன் மொழி நூல்: முதன் மடலம் 2ம் பாகம் பிற்பகுதியாயுள்ளது. 'கன்னட முங்களி தெலுங்குங் கவின் மலையாளமுந் துளுவும் உன்னு தரத்துதித் தெழுந்தே ஒன்றுபல வாயிடினும்' என்னும் சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கூற்றை மெய்ப்பித்துத் தமிழே திரவிடத் தாய் என்று நாட்டுவது. சுமார் 150 பக்கம் கொண்டது.

விரைவில் வெளிவரும்

இவ்வாசிரியர் எழுதிய நூல்கள் கிடைக்குமிடம்:—

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.

15082

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
முகவுரை	...	...	௫
குறிவிளக்கம்	...	...	௧௧
குறுக்கவிளக்கம் (ஆங்கிலம்)	...	...	௧௨
நூல் :—			
I முன்னுரை	...	...	1
II சுட்டுத் தோற்றம்	...	...	11
III சுட்டுவேர்ச் சொற்கள்			
1. ஆகாரச் சுட்டு	...	...	11
2. ஈகாரச் சுட்டு	...	...	16
3. ஊகாரச் சுட்டு	...	...	39
4. ஏகாரச் சுட்டு	...	...	76
5. ஓகாரச் சுட்டு	...	...	85
IV மூவிடப் பெயர்	...	...	87
V வினாப் பெயர்	...	...	95
பின்னிணைப்பு I	...	...	98
,, II	...	...	99
,, III	...	...	103
செருகற் பகுதிகள்	...	...	104

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	10	வெளிப்பாடே	வெளிப்பாட்டொலியே

முகவுரை

மொழிநூலின் வரையறை (*Definition*).

மொழிகள் தோன்றிய வகை, அவை வளர்ந்த முறை, அவற்றுள் ஒன்றோடொன்றுக்குள்ள தொடர்பு முதலியவற்றை விளக்கும் நூல் மொழிநூலாம் (Philology).

ஒரே மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவற்றின் பாகுபாடு, அமைப்பு, பிறப்பு, பொருளுணர்த்து முறை, திரிபு முதலியவற்றை ஆளும் நெறிமுறைகளை விளக்கும் நூல் சொல்லியல் நூலாம். (Etymology). ஆகவே, சொல்லியல்நூல் மொழிநூலின் உட்கூறும். இவற்றுள், முன்னது பின்னதனுள் அடங்கும்; பின்னது முன்னதனுள் அடங்காது.

மொழிநூல் இன்னும் உருவாகாமை

மொழிநூலைப்பற்றி மக்களுக்கு இன்னும் சரியான உணர்ச்சியும் நம்பிக்கையும் ஏற்படவில்லை. கணிதம், வானூல் முதலிய கலைகளைப்போல மொழிநூலும் ஒரு திட்டமான நெறிமுறைப்பட்ட கலையே. சிலர் மொழிநூலைச் சொல்லியல் நூலாகக் கொண்டும் சொற்களின் பிறப்பு வளர்ச்சிகளைப்பற்றிய நெறிமுறைகளை அறியாதும், ஒலியொப்புமையும் பொருந்தப் புகலல் என்னும் உத்தியும்பற்றிச் சொற்கட்குத் தாறுமாறாய்ப் பொருட்காரணமும் மூலமும் கூறிவருகின்றனர். இதனால், மொழிநூலை ஓர் உன்ன அல்லது கற்பனைக் கலைதான் என்கிற முடிபைப் பலர் கொண்டு விட்டனர். பலகலைகள் ஆய்வு (Empirical) நிலைகடந்து உருவாகி

யுள்ளன. மொழிநூல் இன்னும் ஆய்வு நிலையில்தானுள்ளது; ஆயினும், மிக அணுகிய காலத்தில் உருவாகிவிடும் என்பது திண்ணம். மேனாட்டு வானூற்கலை சர் ஐசக்கு நியூட்டன் காலத்தில்தான் அவரால் உருவாயிற்று. அதற்குமுன் அது வழிவரம்பின்றிப் பழிபடு நிலையில்தானிருந்தது. அது போன்றே இற்றை மொழிநூலும்.

உலகிலுள்ள மக்களெல்லாம் ஓரிடத்தினின்று பல முறையாகப் பரவிப் போனவர்களே என்பதற்கு மறுக்க முடியாத சான்றுகளுள. அங்ஙனம் பரவிச்சென்றவர்கள் மொழி தோன்றுமுன் சென்றவரும் மொழி தோன்றியபின் சென்றவரும் என இருதிறத்தார். மொழி தோன்றுமுன் சென்றவர் தாம் குடியேறிய நாட்டில் நாளடைவில் தத்தம் சுற்றுச் சார்பிற்கும் கருத்திற்கும் ஒலிக்குந் திறனுக்கும் ஏற்றவாறு ஒவ்வோர் மொழியை ஆக்கிக் கொண்டனர். அத்தகைய மொழிகளிடையே சில மொழியாக்க நெறி முறைகளையன்றிச் சொல்லொப்புமை காண்பது மிகவும் அரிது. தென் ஆப்பிரிக்க மொழிகளும் சீனம் சப்பான் முதலிய கீழ்நாட்டு மொழிகளும், அமெரிக்கப் பழங்குடி மொழிகளும் இவ்வகைக் கெடுத்துக்காட்டாம். ஆரியரும் திராவிடரும் மொழி தோன்றியபின் பிரிந்து போனவராதலின், அவ்விருசாரார் மொழிகட்கும் சொல்லிலும் நெறி முறையிலும் பெரியதோர் நெருக்கமுண்டாம். ஆயினும், அவர் இடத்தில் நெட்டிடையிட்டுப் பிரிந்து காலத்தில் நெட்டிடையிட்டுக் கூடியுமையின், இடைக்காலத்தில் ஒலிமுறையிலும் சொல்லமைப்பிலும் சொற்றொடர் இலக்கணத்திலும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டாய்விட்டது.

ஒரு சிக்குப்பட்ட நூற்கண்டைச் சிக்கலெடுப்பதற்கு முதலாவது அதன் இரு முனைகளில் ஒன்றைக் காணவேண்

டும். ஒரு பொருளுரிமை பற்றிய வழக்கைத் தீர்ப்பதற்கு முதலாவது, முதன் முதல் அதை வைத்திருந்தவன் யார் என்று அறியவேண்டும். அங்ஙனமே, மொழிநூலை உரு வாக்குவதற்கு, முதலாவது, மாந்தன் தோன்றிய இடம் எது வென்றும் தொடர்புள்ள மொழிகட்குள் எது முந்தி யது என்றும் அறிதல்வேண்டும். பொதுவாக, முந்திய மொழிகளில் சொல்வடிவம் இயல்பாயும் பிந்திய மொழி களில் திரிந்தும் இருக்கும். திரிந்த மொழியை முந்தினதாக வும் இயல்பான மொழியைப் பிந்தினதாகவுங் கொண்டு ஆராயப்புகின், பேரனைப் பாட்டனாகக்கொண்டு மரபுவழி கூறுவதும் சிறிது சிதைந்துபோன எட்டை அல்லது கல் வெட்டைத் தலைகீழ் வைத்துத் தவறாகப் பொருள் கொள் வதும் போன்றதேயாகும். மேனாட்டார் இன்னும் தமிழைச் செவ்வையாய் ஆராயாததினாலேயே, அவர்கள் மொழிநூல் இயன்மொழித் தோற்றத்தை அல்லது வேர்ச்சொல் தோற் றத்தை அறியமுடியாத சொல்லியல் நூலாயும் இனமொழி நூலாயும் நின்றுவிட்டது.

மொழிநூலுக்குத் தமிழின் முக்கியம்

மாந்தன் முதன்முதல் தோன்றியவிடம் குமரி நாடே (Lemuria) யென்பது தமிழறியாமலே சில மேனாட்டுக்கலை வல்லார் கண்ட முடிபாகும். தமிழ்ச் சரித்திரமும் திரவிட மொழிநூலும் இதற்குத்தக்க சான்று பகர்கின்றன. திரவிட ருக்குள் மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் நாகரிகத்திலும் தூய்மைப்பட்டவர் இன்றும் தென்னாட்டிலுள்ள தமிழரே. தமிழ்நாட்டுள்ளும் மொழித் திருத்தம் தெற்கு நோக்கி யதே. தமிழரின் முன்னோர் இருந்தது தென்பெருங் கடலில் முழுகியுள்ள குமரி நாடு. அது ஒரு காலத்தில் கோடிக்கணக் கான் அல்லது இல்க்கக்கணக்கான ஆண்டுகள் நிலை பெற்றி

ருந்தது. பனிமலை (இமயம்) தோன்றியதற்கு முன்பே அது தொன்முது நாடாயிருந்தது. தமிழ் வடக்கு நோக்கிச் செல்லச் செல்லச் சிறிது சிறிதாய்த் திரிந்து பின்பு திரவிடமாகின்றது. திரவிடமும் வடக்கு நோக்கிச் சிறிது சிறிதாய்த் திரிந்து பின்பு ஆரிய மாகின்றது. திரவிடச் சொற்கள் ஐரோப்பா வரை சென்று இலத்தீன் கிரேக்கம் முதலிய முதுபெருமொழிகளிலும் கலந்துள்ளன. இந்தியாவின் பழங்குடிகள் திரவிடரே. இவற்றை நோக்கும்போது, தமிழ்ச் சரித்திரம் இந்திய சரித்திரத்திற்கும் திரவிடமொழிநூலுக்கும் மட்டுமன்றி, உலக சரித்திரத்திற்கும் இந்திய ஐரோப்பிய ஒப்பியன்மொழி நூலுக்குமே அடிப்படையாகு மென்பது புலனும்.

தமிழ் குமரி நாட்டில் தானே தோன்றிய மொழியாதலானும், திரவிடத்திற்குத் தாயாகவும் ஆரியத்திற்கு முதற்றாயாகவும் இருத்தலானும், சொல்லியல் திறவுகோலையும் மொழிநூல் திறவுகோலையும் தன்னகத்தேயே கொண்டுள்ளது. தமிழ் திரவிடத் தாயென்பது இப்பாகத்தின் பிற்பகுதியிலும், தமிழ்ச் சொல்லாக்க முறைகள் "செந்தமிழ்ச் சொல்லியல் நெறிமுறைகள்' என்னும் நூலிலும் கூறப்படும்.

தமிழின் தலைமையை அறிதற்குத் தடைகள்

உலக மொழிகளுக்குள் தமிழ் தலைமையானதாயிருப்பினும், (1) சரித்திரமறியாமை, (2) சொல்லியலகராதியின்மை, (3) முதுநூல்க ளிறந்துபட்டமை, (4) மொழிபற்றிய தவறான அரசியற் கட்சிக் கொள்கை, (5) கலவை மொழிநடை, (6) தமிழன் அடிமை யுணர்ச்சி, (7) தமிழ்ப் பற்றில்லாதார் கல்வி நிலையங்களிலும் ஆட்சியிடங்களிலு மிருத்தல்; (8) ஆராய்ச்சியின்மை, (9) மதப்பற்றினால் பிறமொழி தழுவல், (10) பெரும்பான்மைத் தமிழரின் கல்லாமை முதலிய கார

ணங்களால் தமிழின் பெருமை தமிழராலும் அறியப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்திய சரித்திரத்தைத் தெற்கிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்பதையும்; இந்திய நாகரிகம் திரவிடம் என்பதையும்; திரவிட உடலமைப்பைத் திரவிட மன்னர், தமிழ வேளிர், வேளாளர் முதலியார் முதலிய குலத்தினர் என்றிவரிடைத் தான் காண முடியுமென்பதையும்; திரவிடனைக் காட்டுமிராண்டியாகச் சரித்திர நூல்களிற் காட்டியிருப்பதும் கூறியிருப்பதும் பெருந் தவறென்பதையும்; ஆரியர் வருமுன்பே, அன்றன்று, பனிமலை தோன்றுமுன்பே, குமரி நாட்டில் சைவமும் (சேயோன் வழிபாடு) மாலியமும் (மாயோன் வழிபாடு) முறையே குறிஞ்சி முல்லைத் தமிழர் மதங்களாயிருந்தன என்பதையும்; உலகியலும் மதவியலும் பற்றிய திருந்திய பழக்கங்கள் இன்றும் தென்னாட்டிலேயே உள்ளன என்பதையும்; எந்நாட்டிலும் மக்களுள் தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர் என இரு சாரார் இருப்பது போல் தமிழ் நாட்டிலும் தொன்று தொட்டு உள்ளனரென்பதையும்; அவருள் உயர்ந்தோரின் மதங்களையும் பழக்கவழக்கங்களையுமே ஆரியர் மேற்கொண்டு அவற்றைத் தமவாகக் காட்டினர் என்பதையும்; மொழிகளில் தேவமொழியென ஒன்றில்லை யென்பதையும்; அங்ஙனமிருப்பின், அது இயற்கையும் எளிமையும் வெளிப்படையும் நடுநிலை அன்பு பிறப்பொப்பு வேளாண்மை முதலிய கருத்தறிவிப்பும் பற்றித் தமிழேயாம் என்பதையும்; பழந்தமிழர் பிற துறைகளிற் போன்றே மொழி, இலக்கியம், இலக்கணம் என்பவற்றிலும் தலைசிறந்திருந்தனர் என்பதையும்; தாம் கருதிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் அறிந்த எல்லாப் பொருள்களையும் குறிக்கச் சொல்லமைத்திருந்தனர் என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

இதனால், வடமொழியை முதன்மொழியாயும் வடநூலை முதனூலாயும் வைத்துத் தமிழாராயப்புகின், உண்மைக்கு நேர்மாறான முடிபுகளே தோன்றுமென்பதையும், வீரசோழியம் இலக்கணக்கொத்து பிரயோகவிவேகம் முதலியன அளவை நூல்களாகா என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும்.

இயல்பான மொழிகளும் சொற்களும் ஒரு நெறிப்பட்டே தோன்றி இயங்குகின்றமையின், முறைப்படியாராயின் அவற்றின் நெறிமுறைகளை யெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம் என்பது, இச்சுட்டு விளக்கத்தை நடுநிலையாய் நுணுகி நோக்குவார்க்கு இனிது புலனாம்.

எனது மொழியாராய்ச்சி குன்றாவாறு இடையிடை ஊக்கிவரும் என் நண்பர் திருமான் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கட்கும் பிறர்க்கும் யான் மிகமிகக் கடப்பாடுடையேன்.

இவ்வாராய்ச்சிக்கும் அதன் வெளியீட்டிற்கும் தோன்றாத் துணையாயிருந்துதவியருளும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடிகளை நெஞ்சார நினைத்துத் தலையார வணங்குகின்றேன்.

—ஞா. தேவநேயன்.

குறி விளக்கம்

— திரிதற்குறி

> இடம் வலமாகத் திரிதற்குறி

< வலம் இடமாகத் திரிதற்குறி

+ புணர்ச்சிக் குறி

= சமக்குறி அல்லது பொருட்குறி

× எதிர்க் குறி அல்லது முரண்குறி

குறுக்க விளக்கம் (தமிழ்)

ஆ. பா. ஆண்பால்

இ. இந்தி, இந்துத்தானி

இ. போ. இலக்கணப் போலி

எ. டு: எடுத்துக் காட்டு

எ. வ. நோ. என்னும் வழக்கை நோக்குக

ஒ. நோ: ஒப்பு நோக்க

த. வி. தன்வினை

பி. வி. பிறவினை

பெ. பெயர்

பெ. பா. பெண்பால்

பொ. பா. பொதுப்பால்

வ. வடசொல்

வி. வினைச்சொல்

குறுக்க விளக்கம் (ஆங்கிலம்)

Ar.	Arabic
A. S.	Anglo-Saxon
Bret.	Breton
Celt.	Celtic
Cf.	Compare
Ch. E. D.	Chambers's Etymological Dictionary
dim.	diminutive
Dan.	Danish
Dut.	Dutch
E.	English
Fr.	French
Gael.	Gaelic
Ger.	German
Goth.	Gothic
Gr.	Greek
H.	Hindi or Hindustani
Ice.	Icelandic
Ir.	Irish
It.	Italian
lit.	literally
L.	Latin
M. E.	Middle English
O. G.	Old German
pfx.	prefix
pl.	plural
sfx.	suffix
sl.	singular
Sans.	Sanskrit
Sc.	Scandinavian
Sw.	Swedish
W.	Welsh

சுட்டு விளக்கம்.

I. முன்னுரை.

1 மொழி தோன்றிய வகை.

உலகத்திலுள்ள மொழிகளெல்லாம் இயன்மொழிகள் (Primitive Languages) திரிமொழிகள் (Derivative Languages) என இருவகைப்படும். ஒன்றையும் சாராது தானே இயல்பாகத் தோன்றிய மொழி இயன்மொழி; ஒரு மொழியினின்று திரிந்த மொழி திரிமொழி.

மொழிகளெல்லாம் ஒரேயளவான சொல்வளமுடையனவல்ல. மக்களின் கருத்து அல்லது அறிவு வெளிப்பாடே சொல். உண்பதும் உடுப்பதும் துயில்வதுமே தொழிலாகக்கொண்ட அநாகரிக மலைவாணரின் அல்லது காட்டுவாணரின் கருத்துக்கள் மிகமிகச் சில. அதனால், அவர்கள் மொழிகளிலுள்ள சொற்களும் மிகமிகச் சில. பல தொழிலுள்ள நாகரிகம் வாய்ந்த மருதவாணரின் அல்லது நாட்டு மக்களின் கருத்துக்கள் மிகப்பல. அதனால், அவர்களின் மொழிச்சொற்களும் மிகப்பல. எத்தொழிலையும் அநாகரிகன் செய்யுமுறைக்கும் நாகரிகன் செய்யுமுறைக்கும் வேறுபாடுண்டு. இவ்வியல்புப்படி, அநாகரிகன் திருத்தமின்றியும் நாகரிகன் திருத்தமாயும் பேசுகிறான். ஆகையால், அநாகரிக நாகரிக மக்களின் மொழிச் சொற்கள் சின்மை பன்மையால் மட்டுமன்றித் திருந்தாமையும் திருத்தமும்பற்றியும் வேறுபடுகின்றன. திருத்தமும் கருத்துத்திருத்தம் சொற்றிருத்தம் என இருபாற்பட்டது. ஆகவே, ஒரு நாட்டாரின் நாகரிகத்தை யறிவதற்கு அவரது மொழிபோற் சிறந்த கருவி அல்லது வாயில் பிறிதொன்றில்லை.

ஒரு மொழியார் அநாகரிகராயின், அவர் பிற நாகரிக மக்களொடு கூடும்போது, தம் அநாகரிக நிலைக்கு அல்லது சொல்வளவுக்குத் தக்கவாறு, நாகரிகரின் சொற்களைக் கடன்கொள்ள வேண்டியதிருக்கும். இஃது இயன்மொழி திரிமொழி ஆகிய இருவகை

மொழிக்கும் ஏற்கும். ஏனெனின், சொற்குறைவும் சொன்னிறைவும் அவ்விருவகைக்குமுண்டு.

பல மொழிகள் ஒன்றாய்க் கலப்பின் கலவை மொழியாம். அது இருமொழிக் கலவை பன்மொழிக் கலவை என இருவகைப் படும். ஒரு மொழியில் பிறமொழிச் சொற்களிருந்த மாத்திரையானே, அதைக் கலவை யென்னமுடியாது. உண்மையில் இன்றியமையாத கூற்பங்குச் சொற்களையாவது உடன்கொண்ட மொழியையே கலவை மொழியென்னலாம்.

இயன்மொழி வகையில், திருந்தாமொழிக்குத் தென்கண்ட (ஆஸ்திரேலிய) தென் ஆப்பிரிக்க மொழிகளையும் திருந்திய மொழிக்குத் தமிழையும்; திரிமொழி வகையில், திருந்தாமொழிக்குத் துடா கோட்டா முதலிய மொழிகளையும் திருந்திய மொழிக்குத் தெலுங்கு கருநடம் முதலிய மொழிகளையும்; கலவைமொழி வகையில், திருந்தாமொழிக்குக் கோண்டி பந்நீ முதலிய மொழிகளையும் திருந்திய மொழிக்குத் தெலுங்கு ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளையும்; இருமொழிக்கலவைக்கு மராட்டி தெலுங்கு முதலிய மொழிகளையம் பன்மொழிக் கலவைக்கு ஆங்கிலம் இந்தி முதலிய மொழிகளையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

மொழியின் இயல்பான தோற்றத்தை ஓர் இயன் மொழியால் அறியமுடியுமேயன்றித் திரிமொழியால் அறியமுடியாது. மொழி நூற்பெரும்புலவர் மாக்சு முல்லர் சீனமொழியினின்றும் தென் கண்டத் தீவுகளின் மொழிகளினின்றுமே மொழியின் இயல்பான தோற்றத்தை யுணர்ந்தார்.

உலகப் பெருமொழிகளில் வடமொழி திரிபு முதிர்ந்த தாதலின், அதனைக்கொண்டு மொழியின் இயல்பான தோற்றத்தை யறிய விரும்புவார், பேரன் பாட்டனைப் பெற்றவன் என்று கொள்ளுபவரேயாவர். தமிழோ இயன்மொழியாயும் மிகத் திருந்திய தாயும் மொழி வளர்ச்சியின் பல நிலைகளைக் காட்டக்கூடியதாயு மிருத்தலின், மொழியின் இயல்பான தோற்றத்தை யறிதற்குத் தலைசிறந்த வாயிலாகும்.

மொழி முதலாவது தனித்தனி ஒலிகளாக அல்லது அசைகளாகவே தோன்றிற்று. ஒரு கருத்து இப்போது பல சொற்களுள்ள வாக்கியமாக அமைந்தாலும், அது முதலாவது வாக்கியமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனின், வாக்கிய அமைப்புக்கு வேண்டும் சொற்களெல்லாம் அப்போது இல்லை. மனிதனுக்குக் கருத்துப் பெருகப்பெருக ஒலிகளும் அல்லது சொற்களும் பெருகிக்கொண்டே வந்தன. மெள்ள மெள்ளச் சிறிது சிறிதாய்ப் பெருகிக்கொண்டு வந்த அவ்வொலிக் கூட்டமே மொழியாகும்.

ஒருவனின் உள்ளத்திலெழும் கருத்து வேறு, அதனைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் ஒலி வேறு. ஒரு கருத்தைப் புலப்படுத்த ஒரு வாக்கிய வொலியே வேண்டும் என்னும் யாப்புறவில்லை. நன்றாய்ப் பேச்சுக் கற்ற பிள்ளைகூட 'அம்மா! எனக்குச் சோறு வேண்டும்' என்னும் நாற்சொற்றொடரை 'அம்மா! சோறு' என்று இரு சொல்லில் அடக்கிவிடுகிறது. பெரியோர் பேச்சிலும், 'நீ அங்கே போனாயா?' என்னும் வினாவிற்குப் 'போனேன்' அல்லது 'ஆம்' என்னும் விடையும் 'அவர் என்றைக்கு வருவார்?' என்னும் வினாவிற்கு 'நாளைக்கு' என்னும் விடையும் ஒவ்வொரு சொல்லாயே நின்று ஒவ்வொரு கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. ஒரு சில சொற்களையே கற்ற குழந்தை, 'எனக்குப் பால் வேண்டும்' என்னுங் கருத்தை, பா பாசி பாலு பால் என்னுஞ் சொல் வடிவங்களுள் ஒன்றினாலேயே குறிக்கின்றது. அதற்குமேற் சொல்ல அதனிடம் சொற்களில்லை. இந்நிலையை அயன்மொழியை அரைகுறையாய்க் கற்றவரிடமும் காணலாம். ஆங்கிலம் நன்றாயறியாத ஒருவன் ஓர் ஆங்கிலக் கடைக்காரனிடம் சென்றால், 'எனக்கு ஒரு கத்தி வேண்டும்' என்பதை "knife" என்றும், 'இதன் விலை என்ன?' என்பதை "price?" என்றும் ஒரே சொல்லால் குறிக்கலாமன்றோ? இவன் தன் மொழிக்குப் பெரியவனாயினும் அயன்மொழிக்குக் குழந்தையாயிருக்கின்றான். குழந்தையும் நோயாளியும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சொல்லாலேயே தம் கருத்தை யறிவிக்கின்றனர்.

மொழி நிரம்பாத முந்துகால (primitive) மாந்தன், கருத்து வெளியீட்டில் குழந்தைபோன்றவன். அவன் ஆ ஈ வா போ கீ மே முதலிய சில தனி யசைகளாலும் சில சைகைகளாலுமே, தன் கருத்தைப் புலப்படுத்தினான். இவ்வியல்பை இன்றும் சில மலைவாணரிடமும் தென்கண்டத்தீவாரிடமும் காணலாம். இந்நிலையை ஒருவாறு விலங்கு நிலைக்கு ஒப்பிடலாம்.

ஓர் இயன்மொழி (1) அசைநிலை (2) சொன்னிலை என இரு நிலைகளையுடையது. அசைநிலையாவது பெயர் வினை இடை என இலக்கணச் சொற்றன்மைப்படாமல் தனித்தனி யசைகள் ஒவ்வொரு பொருளையுணர்த்தும் நிலை; சொன்னிலையாவது இலக்கணச் சொற்றன்மைப்பட்ட நிலை. அதும் (1) அசைச்சொல் (கண், ஆ) (2) புணர்ச்சொல் (கண்ணவன்) (3) பகுசொல் (கண்ணன்) (4) தொடர்ச்சொல் என நான்கு நிலைகளையுடையது. அவற்றுள், தொடர்ச்சொல் (1) தொகாநிலைத்தொடர் (தண்ணீர், செங்கால்நாரை) (2) தொகைநிலைத்தொடர் (யாய், சாத்தந்தை) என இருவகையது.

மொழி வளரவளர எழுத்துக்கலையும் வளர்ந்துவரும். உலகில் முதலாவது படவெழுத்தும் (Hieroglyph) பின்பு கருத்தெழுத்தும் (Ideograph) தோன்றின. அதன்பின் அசையெழுத்தும் (Syllabic Character) ஒலியெழுத்தும் (Phonetic Character) முறையே தோன்றின. இவற்றுள் முன்னவையிரண்டும் கருத்தோடும் பின்னவையிரண்டும் மொழியோடும் தொடர்புற்றவை. பெருவளர்ச்சி யடைந்த ஒரு நாகரிக மக்கள் மொழியில்தான் பின்னீரெழுத்துக்களைக் காணலாம்.

ஒரு மொழியை அல்லது பேச்சைப் பல வாக்கியங்களாகவும் ஒரு வாக்கியத்தைப் பல சொற்களாகவும், ஒரு சொல்லைப் பல எழுத்துக்களாகவும் பகுத்துக்கொள்வது, ஒரு மொழி பெருவளர்ச்சி யடைந்தபின் அதன் இலக்கணத்தை யெடுத்துக்கூறும்போது நிகழ்வதாகும். மொழித்தோற்றம் வேறு; இலக்கணத் தோற்றம் வேறு. மொழி அசையொலிகளாய்த் தோன்றினதேயன்றி எழுத்

தொலிகளாய்த் தோன்றவில்லை. எழுத்தே இலக்கண வகையில் ஒரு மொழியின் அலகு (Unit); வாக்கியம் அலகன்று. ஏனெனின், வாக்கியம் ஒரு குறித்த அளவுள்ளதன்று. மூவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்றான கலப்பு (Complex) வாக்கியம் வரம்பிறந்தோடுவது. மனுமுறைகண்ட வாசகத்தில் பல பக்கங்கள் வருகின்ற அதிகாரங்கள் சில ஒவ்வொரே வாக்கியமாக அமைந்துள்ளன. இங்ஙனம் ஒரு புத்தகம் முழுமையும் ஒரே வாக்கியமாக்கலாம். புணர் (Compound) வாக்கியமும் வரம்பிறந்ததே. இனி, தனி (Simple) வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதுவும் பல கருத்துக்களைத் தழுவக்கூடியதாகின்றது. 'இக்கரந்தை மாணவன் இனியதமிழ் நடை எளிதாய் எழுதுவான்' என்னும் வாக்கியத்தில் (1) கரந்தை மாணவன் (2) இனிய தமிழ் (3) எளிதாய் எழுதுவான் எனக் குறைந்தது மூன்று கருத்துக்களிருத்தல் காண்க. பல கருத்துக்களைக்கூறும் கலப்பு வாக்கியங்களையும் புணர்வாக்கியங்களையும் பொருள் கெடாமல் தனி வாக்கியங்களாக மாற்றவுமுடியுமென்பதை, ஆங்கில விலக்கணங்களில் கண்டு தெளிக. இனி, மூவகை வாக்கியமுங் கலந்த கலவை (Mixed) வாக்கியம் என்பதும் ஒன்றுண்டெனவறிக.

மொழிநூற்படி நோக்கின், ஒவ்வொரு பகாச் சொல்லும் ஒவ்வொரு கருத்தையும் ஒவ்வொரு பகுசொல்லும் பற்பல கருத்துக்களையும் குறிப்பனவாகும். ஆ வா கண் என்னும் பகாச் சொற்கள் ஒவ்வொரு கருத்தையே குறித்தன. ஆக்கம் வருவான் கண்ணன் என்ற பகுசொற்கள் பற்பல கருத்துக்களைக் குறித்தன. பின்னவற்றுள், வருவான் என்பது மூன்று கருத்துக்களையும் ஏனைய இவ் விருகருத்துக்களையும் குறித்தன. வருதற்றொழிலைக் குறிக்கும் 'வா' என்னும் பகுதியும் எதிர்காலத்தையுணர்த்தும் 'வ்' என்னும் இடைநிலையும், ஆண்பாலையுணர்த்தும் 'அன்' என்னும் ஈறும் சேர்ந்தே வருவான் என்னும் சொல் உண்டாயிற்று. ஆகவே, பகுதி விகுதி இடைநிலை என்னும் சொல்லுறுப்புக்களுங்கூட ஒவ்வொரு பொருளையுணர்த்துவனவாயின. இனி, பகாச்சொல்லுங்கூடப் பல

பொருள்களையுணர்த்த இடமுண்டு. கண் (கள் > கண்) என்னும் சொல் கருமையென்னும் குணமும் அதையுடைய கண் என்னும் உறுப்பும் ஆகிய இருபொருள்களையுணர்த்தல் காண்க. கருமை என்னும் குணத்தைமட்டும் கருதுவது பொருளும், அது கருமை யுடையது எனக்கருதுவது கருத்துமாகும். ஆகவே, ஒவ்வொரு பொருளும் கருத்தாகவும் மாறக்கூடியது என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

செய்யே தொன்னைக்காதாரம் என்பது போலத் திரிபிற் சிறந்த வடமொழியை இயன்மொழியாகக் கொள்வாரே, இங்ஙனம் வாக்கியத்தை மொழியலகாகக் கொண்டு இடர்ப்படுவர். மேலும், வடமொழியை உலக முதன் மூலமொழியாகக் கொண்டு வலிப்பவர் மொழிநூன் மாணவராதற்குக் கூடத்தகுதியற்றவராவர்.

ஆ, ஈ, ஊ என்னும் ஒலிகளை மொழி மூல வொலிகளாகக் கூறுவது இன்று மலையேறிவிட்டதெனின், அது 'குன்றின்மே லிட்ட விளக்கு'ப் போல விளங்குதற்கு மலையேறிவிட்டதென்க.

2 தமிழ் தனியியற்கைமொழியாதல்.

தமிழ் தொன்று தொட்டுத் தென்னாட்டில் வழங்கி வருவ தாலும், இன்றும் பிறமொழித் துணையின்றித் தனித்தியங்கும் ஆற்ற லுடையதாதலாலும், எளிய வொலிகளும் காரணச் சொற்களுமே கொண்டுள்ளமையாலும், ஒரு தனி இயற்கைமொழியாகும்.

தமிழ் குமரி நாட்டில் தோன்றியதென்னும் ஓர் உண்மையே, அதன் தொன்மையைப் புலப்படுத்தப் போதிய சான்றாகும். குமரி நாடு (Lemuria) எத்துணைத் தொன்மையானதோ அத்துணைத் தொன்மையானதே தமிழும் என்க.

சமற்கிருதத்திற்கும் தமிழுக்கும் முறையே வடமொழி தென் மொழி என்னும் பெயரமைந்ததே, தமிழ் தென்னாட்டிற்கும் வட மொழி வடநாட்டிற்கும் உரியதென்பதையும் தமிழ் வடமொழிக் கலப்பற்றதென்பதையும் உணர்த்தும்.

3 தமிழில் சொல் தோன்றிய வகைகள்.

தமிழ்ச்சொற்கள் (1) இயற்சொல் (Primitive) (2) திரிசொல் (Derivative) என இருவகைப்படும். இயல்பாய்த் தோன்றியது இயற்சொல்லும் அதனின்று திரிக்கப்பட்டது திரிசொல்லுமாகும்.

இயற்சொற்கள் தோன்றிய வகைகள், (1) கத்தொலி (கா, கூ) (2) வாய்ச்சைகையொலி (ஆ, ஔ) (3) குறிப்பொலி (படு, சல) என மூன்று. அவற்றுள், கத்தொலி (1) உயர்திணையொலி (2) அஃறிணையொலி (3) பொதுவொலி என மூவகைப்படும். வாய்ச்சைகையொலியும் (1) சுட்டொலி (2) சுட்டாவொலி என இருவகைப்படும். அவற்றுள், சுட்டொலிகளும் அவற்றின் திரிபுகளுமே இங்கு கூறப்படுவன. குறிப்பொலி பல திறத்தது; அவற்றுள் முக்கியமானது ஒலிக்குறிப்பு.

இயற்சொற்கள் தோன்றிய மூவகைகளுள், வாய்ச்சைகையொலியின் ஒரு பாலான சுட்டொலிகளினின்றே, தமிழில் பெரும்பாற் சொற்கள் தோன்றியுள்ளன. ஆகையால், சுட்டொலிகளே தமிழுக்குப் பேரடிப்படையாம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்க.

4 தமிழ்ச் சொற்களின் காரணக் குறித்தன்மை.

தமிழ் ஓர் இயன்மொழியாதலால், அதிலுள்ள எல்லாச் சொற்களும் காரணக்குறியாம். இடுகுறி யென்பது திரிமொழிகட்குரியது. வடமொழி யிலக்கணத்தைப் பின்பற்றிப் பவணந்தியார் தமிழுக்கும் இடுகுறி கூறியது பெருந்தவறாகும். கி. மு. 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தொல்காப்பியத்தில்,

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே"

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனல், சொற்கள் தோன்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகிவிட்டமை காரணமாகப் பலவற்றின் வேர்ச்சொல் மறைந்து போனமையாலும், அதனல் அவ்வேரடிச் சொற்களின் வேர்ப்பொருள் மங்கிவிட்டதினலும், எல்லாச் சொற்

களும் வேர்ப்பொருளுடன் குறிக்கப்பட்ட அகராதிகள் பண்டைக் காலத்தில் தோன்றாமையாலும்,

"மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா"

என்றார் தொல்காப்பியர். "விழிப்பத் தோன்றா" என்பது தெளிவாய்த் தோன்றாது என்று பொருள்படுமேயன்றி, தோன்றவே தோன்றாது என்று பொருள்படாது. "நால்வகைச் சொல்லுக்கும் பொருளை அறிவித்து நிற்கின்றதோர் காரணம் உண்டாந் தன்மை, நுண்ணுணர்வில்லாதோர்க்கு மரபென்று கொள்வதல்லது விளங்கத் தோன்றா என்றவாறு. எனவே, நுண்ணுணர்வுடையோர்க்குக் காரணமுண்டாந்தன்மை விளங்கத் தோன்று மென்பது பொருளாயிற்று" என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருத்தல் காண்க. இங்ஙனம் தெள்ளிய நூற்பாவுக்குத் தெள்ளுரை கூறியிருந்தும், வினையின் பொருளை வேறுபடுத்துவதே வினையெச்சத்தின் பயன் என்பதையும் நோக்காது, ஆராய்ச்சிமிக்க இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில், அதுவும் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி (Lexicon) யில், "Tolkappiyar only says that the origin of words is beyond ascertainment" என்று பதிப்பாசிரியர் கூறியிருப்பது மிகமிக இரக்கத்தக்கது. உண்மையில் சொற்பிறப்பியல் (Etymology) என ஒன்றிருக்குமாயின், அதற்குத் தமிழ் தான் சிறப்பாய் இடந் தரும்.

5 தமிழில் நெடில் முன்னர்த் தோன்றியமை.

தமிழில் நெடில் முன்னும் குறில் பின்னுமாகத் தோன்றியதாகத் தெரிகின்றது. அதற்குச் சான்றுகளாவன:—

(1) குழந்தை வாய்க்குக் குறிலினும் நெடிலே ஒலித்தற்கெளிதாயிருத்தல்.

முந்தியல் (Primitive) தமிழன் குழந்தை போன்றவன். ஆதலால், நெடில் ஒலிகளே முதவாவது அவன் வாயில் தோன்றியிருக்கலாம்.

(2) தொல்காப்பியத்தில் குறில்கள் ஓரெழுத்துச் சொற்களாகக் கூறப்படாமை.

"நெட்டெழுத்தேழே ஓரெழுத்தொருமொழி" (43).

"குற்றெழுத்தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே" (44).

"ஆ ஓ ஏ அம் மூன்றும் வினா" (32).

எனத் தொல்காப்பியத்திற் கூறியிருத்தலின், நெடில்களே ஓரெழுத்துச் சொற்களாய் முதன்முதல் வழங்கினமை புலனாம். இனி, "அ இ உ அம் மூன்றுஞ்சுட்டு" (31) "அப்பாலேழும்" (4) "எச்சொல்லாயினும்" (781) "நீட வருதல் செய்யுளில் உரித்தே" (208) என்றும் தொல்காப்பியத்திற் கூறியிருப்பதால், முதற்புறச் சுட்டும் வினாவும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே குறுகிவிட்டன என்பதும், நெடுஞ்சுட்டு உலகவழக்கற்றதினால் செய்யுள் வழக்கில்மட்டும் இடம்பெற்றதென்றும் அறியப்படும்.

"ஒய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய்
ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்" (814).

"பேநாம் உரும் என வரூஉம் கிளவி
ஆமுறை மூன்றும் அச்சப்பொருள" (849)

எனத் தொல்காப்பியத்திலும்,

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை"

என அதன் சிறப்புப்பாயிரத்திலும் நெடுஞ்சுட்டு வந்திருத்தல் காண்க.

"மாமலையி னுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
ஆமருந்து போல்வாரு முண்டு"

என்றார் ஔவையாரும்.

(3) தமிழொழிந்த திரவிட மொழிகளில் சுட்டும் வினாவும் இன்றும் நீண்டு வழங்கல்.

'ஆ(ய்) ஆள்' 'ஈ மூரி' என்று மலையாளத்திலும், 'ஆ பனி,' 'ஏ(வ்)ஊர்' என்று தெலுங்கிலும், இன்றும் முதற்புறச்சுட்டும் வினாவும் நீண்டு வழங்குகின்றன. இது குடியேற்றப் பாதுகாப்பு (Colonial Preservation) ஆகும்.

(4) வடமொழியில் எகர ஒகரமின்மை.

குமரி நாட்டிலிருந்து பலமுறை மக்கள் உலகத்தின் நாலா பக்கமும், சிறப்பாக வடக்கு நோக்கி, பிரிந்துபோனார்கள். தமிழில் எகாரமும் ஒகாரமும் குறுகுமுன் பிரிந்துபோனவர்கள் சமற்கிருத ஆரியர் என்னும் கூட்டத்தார். அவர்கள் மொழியில் எகார ஒகாரங்கள் நெடிலாயே நின்றுவிட்டன.

(5) பண்டைத் தமிழில் எகர ஒகரம் புள்ளி பெற்றமை.

பொதுவாகக் குறில்வரிகள் குறைந்தும் நெடில்வரிகள் மிகுந்தும் இருப்பதே இயல்பு. இவ்வியல்புப்படியே ஏனையுயிர் வரிகளெல்லாமிருக்கின்றன. ஆனால், எகர ஒகரமட்டும் தத்தம் நெடிலினும் தாமே வரிமிக்கிருந்திருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் எகார ஒகாரங்களே தொன்றுதொட்டும் அவற்றின் குறில்கள் இடைப்பட்டும் வழங்கினமையாகும். இடைப்பட்ட குறில்களைப் பிரித்துக்காட்டவே, பண்டை எகார ஒகார வரிகளின்மேல் புள்ளிகளையிட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அவ்வரிகளின்கீழ் இப்போதுள்ள இழுப்பும் சுழியும் இல்லை. இற்றை எகர ஒகர வரிகளே அற்றை எகார ஒகார வரிகளாயிருந்தன. பிற்காலத்தில் இம்முறை தகாதென்று கண்டு, எகர ஒகரங்கட்குப் புள்ளி நீக்கி அவற்றின் நெடில்கட்குக் கீழிழுத்தும் கீழ்ச்சுழித்தும் வரியமைத்ததாகத் தெரிகின்றது.

(6) தொன்முதுவேர்ச் சொற்களெல்லாம் நெடிலாயேயிருத்தல்.

எடுத்துக்காட்டு: வா, போ, ஏழ், வீழ்.

II. சுட்டுத்தோற்றம்.

ஐஞ்சுட்டுகள்.

முந்தியல் தமிழன் முதலாவது கைகாற் சைகையையும் (Gesture) கண்சாடையையும் முகக்குறிப்பையும் (Grimace) கருத்து வெளியிடும் வாயில்களாகக் கொண்டிருந்து, பின்பு, வாய்ச்சைகை காட்டுமுறையில் சில ஒலிகளைப் பிறப்பித்தான்.

சேய்மைச்சுட்டாக வாயைப் படுக்கையாய் அகலித்தபோது 'ஆ' என்னும் ஒலியும், அண்மைச்சுட்டாக வாயைக் கீழ்நோக்கி விரித்தபோது 'ஈ' என்னும் ஒலியும், முன்மைச்சுட்டாக வாயை முன்னோக்கிக் குவித்தபோது 'ஊ' என்னும் ஒலியும், உயரச்சுட்டாக வாயை ஒடுக்கி நட்டுக்கு அகலித்தபோது 'ஓ' என்னும் ஒலியும் பிறந்தன. இவை வாய்ச்சைகை யொலிகள்.

பின்னர், வயிறூரவுண்டபின் அடிவயிற்றினின்று மேனோக்கி யெழும் காற்று ஏகாரவடிவாய் வெளிப்பட்டதினின்று, 'ஏ' என்னும் ஒலி எழுகைச்சுட்டாகக் கொள்ளப்பட்டது. உண்டபின் வயிற்றினின்று எழும் ஒலியை ஏப்பம் என்று தமிழிலும் Eructation என்று ஆங்கிலத்திலும் ஏகார எகர முதற்சொல்லாகக் கூறுதல் காண்க. ஏப்பம் விடும்போதே சிலர் ஏவ் என்றும் சிலர் ஏப்பம் என்றும் ஒலிப்பது வழக்கம்.

இங்ஙனம் ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்னும் தனியொலிகளான ஐந் நெடில்களும் சுட்டொலிகளாக முதலாவது தோன்றின.

III. சுட்டுவேர்ச்சொற்கள்.

ஐஞ்சுட்டு வேர்களும் அவற்றினடிப்பிறந்த சொற்களிற் சிலவும்.

1 ஆகாரச்சுட்டு.

(1) சேய்மைச்சுட்டு (Remoteness) ஆ = அந்த (அது, அவை).

ஆங்கு - அங்கு Cf. A. S. *thar*, E. *there*, Sans. *tatra*, ஆங்கர் > (யாங்கர்) > (நாங்கர்) > ஞாங்கர். ஆண்டு, Cf. E. *yon*, *yond*, *yonder*, A. S. *geond*, Ger *jener*, that, root *ya*.

ஆது - அது, அதா, அதோ, அதோளி. அது - அதன் (தெ.).

அம் : அந்து, அந்த, அந்தா, ஒ. நோ. உம் > உந்து. அம்மை = சேய்மையிற் சென்றுவிட்ட முற்பிறப்பு.

ஆ - அவ் : (அவள்), அவண், அவன் = அவ்விடம்.

ஆன் > அவன்; ஆம் > அவம்.

அவன், அவள், அவர், அவ - அவை.

அல் : அல் + து = அஃது. ஒ. நோ. பல் + து = பஃது.
அல் + து = அன்று. ஒ. நோ. நல் + து = நன்று.

லகரவீற்றுச்சுட்டு வினாவடிகளும் உண்டு என்பதை அல எலா என்னும் தெலுங்குச் சொற்களாலும் அல்லி இல்லி எல்லி என்னும் கருநடச்சொற்களாலும் உணர்க. Cf. L. *ille*, he. Ar. *al*, the.

ஆன் - அன் : அன்ன, அன்று (சுட்டு); அன்ன (such) - சுட்டாச்சுட்டு. அன்ன (உவமையுருபு), அன்னது, அற்று.

அனை (சுட்டு). அனை + து = அனைத்து. அனை, அனைய (உவமை.)

அகம் = அவ்வுலகம், வீடு (heaven, bliss), வீடு போன்ற தங்கிடம், வீட்டை நுகரும் உள்ளம், உள்ளிடம், இடம்.

"அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு."

என்னுங் குறளில், அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன முறையே சேய்மையும் அண்மையும் பற்றி வீட்டையும் ஞாலத்தையுங் குறித்தல் காண்க. ஏசுமீட்பர் தம் மாணவரை நோக்கிப் பேரின்பவீடு உங்கள் உள்ளத்திலிருக்கிறது என்றார். பேரின்பவுலகிற்கும் இவ்வுலக இருப்பிடத்திற்கும் வீடு என்பது பொதுப் பெயராயிருத்தலை நோக்குக.

"உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண்டான்"

என்றார் திருமூலர்.

அப்பால் > Gr. *apo*; L. *ap, ab, abs, a*; Sans. *apa*; Ger. *ab*; E. *ab, abs, a, off, of*, away.

அப்போது என்னுஞ்சொல்லே அப்ப என்று திரிதலால், அப்பால் என்பது அப்ப என்று திரிவது வியப்பன்று.

(2) படர்க்கைப் பெயர்: படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயர்கள் சேய்மைப்பொருள்களைக் குறிப்பனவாதலின், சேய்மைச்சுட்டினின்று படர்க்கைப் பெயர்கள் தோன்றின. ஆன் - தான் (ஒருமை) = அவன், அவள், அது. ஆம் - தாம் (பன்மை) = அவர் அவை.

Cf. Sans. *tat*; A. S. *thoet*; E. *that*; Ger. *das, dasz*; Gr. *te*; (sl.) A. S. *thas*; E. *those* (pl.)

தான் என்னும் பெயரே தன் என்று குறுகிப் பின்பு ஆரிய மொழிகளில் தகரவீறாய்த் திரிந்ததென்க.

ஒப்பு நோக்க: திருமான் > ஸ்ரீமத்; நுனி - நுதி - நுதி. த - ச போலி. எ - டு. மாதம் - மாசம்; பித்தன் - பிச்சன்.

ஆங்கிலத்திலுள்ள than என்னும் ஒப்பீட்டிடைச்சொல், தன்னின் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபாயிருக்கலாம். தன்னின் = அதனின்.

"கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி" என்பதை நோக்குக.

A. S. *thanne*; Ger. *dann*; E. *than*; from stem of *The*.

அக்கரை என்னும் சொல் ஒரு நீர்நிலையின் மறு பக்கத்தை அல்லது எதிர்ப்பக்கத்தைக் காட்டுவது போல், அப்பால் அப்புறம் என்னும் சொற்களும் ஒரு பொருளின் மறு அல்லது பின்புறத்தைக்காட்டி, அதன்பின் காலப்பின்மை யுணர்த்தும் இடைச் சொற்களாயின.

அகல் = சேய்மையிற் செல், நீங்கு, விரி.

ஒ. நோ. படர் = செல், விரி. அகல் - ஆல் - ஆலம் (மரம்).

(3) மிசைமைக்கருத்து: சேய்மை ஒரு வகையில் மிசைமை போலுதலாலும், மேட்டினடியில் நிற்கும்போது சேய்மை மிசைமையாயிருத்தலாலும், சேய்மைச் சுட்டில் மிசைமைக் கருத்துத் தோன்றிற்று.

அண் = மேல்; அண்ணம் = மேல்வாய்;

அண்ணல் = மேலானவன், அரசன்; அண்ணன் = மூத்தோன்; அண்ணுவி = ஆசிரியன்; அண்ணி = அண்ணன் மனைவி; அண்ணு = மேல் நோக்கு; அணர் = மேனோக்கிச்செல்.

Gr. *ana*, *an*, up; Goth, *ana*; E, *on*.

(4) செலவுக்கருத்தும் பிறகருத்தும்: அல் - சேய்மைப்படு, அசை, செல், வருந்து, சுருங்கு, தங்கு நீங்கு, முடிவடை, விரி. ஒ. நோ. எ - இய - இயங்கு = அசை, செல். செல்லல் = துன்பம்.

ஒருவர் செல்லுதலாவது சேய்மைப்படுதல்; செல்வதினால் உடம்பிற்கு அசைவும் அதனால் வருத்தமும் பிறக்கும்; செல்லச் செல்ல உடம்பு சுருங்கித்தோன்றும்; இராவானவுடன் ஓரிடத்தில் தங்கநேரும்; செல்லுதல் ஓரிடத்தினின்று நீங்குதலாகும்; நீக்கமே முடிவு; ஒரு பொருளின் விளிம்பு நீங்குவது விரிதல்.

அல்லாடு = அலை, வருந்து; அல்லா = வருத்தம்; அல்லல் = வருத்தம், துன்பம்; அலத்தல் = வருந்தல்; அலக்கழி = வருத்து; அலம் = துன்பம்; அலக்கண் = துன்பம்; அலம் வா = அலமா; அலமருதல் = வருந்துதல்; அலவு = வருந்து; அல் = அலு; அலுத்தல் = அசைதல், களைத்தல்; அலு + அல் = அலுவல் = வருந்திச் செய்யும் வேலை, வேலை; அலு = அலுங்கு; அலுங்குதல் = அசைதல்; அலுக்கு = அசைப்பு, இசையசைப்பு (கமகம்). அல் = அல = அலை. அலைதல் = அசைதல், பலவிடஞ் செல்லல், வருந்துதல்; அலை = இடம் பெயர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் நீர்த்திரை. அலைக்கழி =

வருத்து. அலை - அசை. அல் - ஆல். ஆலுதல் = ஆடுதல். ஆலத்தி - ஆளத்தி = விளக்கை வட்டமிட்டு ஆட்டுதல், இசையை வட்டமிட்டு ஆட்டுதல்போல் வளர்த்தல்; ஆல் - ஆலு - ஆடு. ஆடுதல் = அசைதல், விளையாடுதல், கூத்தாடுதல். ஆடுவது ஆடை. அசைத்தல் = அசைத்து உடுத்துதல். "புலித்தோலை அரைக் கசைத்து" என்னுந் தேவாரத்தொடரை நோக்குக. அல் - அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல். அல்கு - அஃகு. அஃகுதல் = சுருங்குதல் நுட்பமாதல், கூராதல்.

எ-டு. "அஃகிய இ உ" "அஃகியகன்ற அறிவென்னும்." L. *acuo*, to sharpen, from root *ak*, sharp, E. *acute*, L. *acus*, a needle, E.-L. *acumen*, sharpness, quickness of perception., E. *acme*, Gr. *akme* - *ake*, a point.

அல்கு - அல்குல் = சுருங்கிய இடை, இடையின் கீழ்ப்பக்கம். அல்கு - அலகு. கூரிய பல பொருள்கள் அலகுப்பெயர் பெற்றன. அவை கத்தி, பறவை மூக்கு, இலை, நெற்கதிர், நெல் முதலியன. பறவை மூக்கிற்கொத்த கன்னமும் அலகெனப்பட்டது. அலகு - அலக்கு = இலை. அலக்கு - இலக்கு - இலை; அலம் = கூரிய கலப்பைக்கொழு, கலப்பை.

அல்கு - அஃகு - அஃகம் - நெல், கூலம் (தானியம்). அஃகு - அக்கு - அக்கம் = கூலம், விதை, மணி. உருத்திர + அக்கம் = உருத்திராக்கம் = சிவமணி; அல் - அல்கு; அல்குதல் = தங்குதல்; அல்குநர் = தங்குபவர், வசிப்பவர்; அல் - அல்கு = தங்கும் இராக் காலம், இரா; அல் + அவன் = அல்லவன் - அலவன் = இரவில் தோன்றும் நிலா, இரவில் வெளியேறும் நண்டு. இனி குறட்டின் அலகுபோற் கௌவுகின்ற காலையுடையது நண்டு என்றுமாம். அலவு - அலகு. அல் - அறு; அறுதல் = நீங்குதல், ஒடிதல்; அறுதி = முடிவு. அர் என்னும் ஒலிக்குறிப்பினின்று தோன்றிய அறு (cut) என்னுஞ் சொல்வேறு.

அல் - அலர் - மலர். செய்மைப்படுவதால் விரிதல் உண்டாகும். ஒ. நோ. அகல் = செல், விரி; படர் = செல், விரி, ஒரு

பொருள் முழுதும் ஓரிடத்தினின்று செல்லுதல் நீங்குதலாம்; அதன் மையம் நிற்க மற்றப் பகுதிகள் மட்டும் இடம் பெயர்தல் விரிதலாம். மலர் - மல்லா, மல்லாத்தல் = மலர்ந்து மேனோக்கிப்படுத்தல். மல்லா × குப்புறு ; குப்புறு = குவி, கீழ்நோக்கிப்படு. அல் - அல - அலசு ; அலசுதல் = அசைத்தல், அசைத்துக்கழுவுதல், அலைதல், வருந்தல், நீங்கியிருத்தல் ; அலசடி = வருத்தம் ; அலசு - அலசல் = இழை நீங்கியிருக்கும் ஆடை ; அலவு - அலவல் = அலசல், கற்பின்மை (கட்டின்மை) ; அல் - அல - அலம் - அலம்பு. அலம்புதல் = அசைத்தல், அசைத்துக் கழுவுதல். அலம்பு - அலப்பு ; அலப்புதல் = வாயசைத்தல், பிதற்றல். அலட்டு = அசை, வருத்து, பிதற்று. அலதி, அலக்கு - நீக்கம், வேறு. ஒ. நோ. விள் - வில் - விலு - விறு - வீறு - வேறு = விலகினது, வேறானது. அலதி - அலாதி. அலக்கு - அலாக்கு. இத்தமிழ்ச் சொற்களே இந்தியில் வழங்குகின்றன. 'நான் அலாதி', 'அவனை அலாக்காய்த் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டான்' என்பன உலக வழக்கு. அலவை - பிதற்றல், வாயாடிப் பெண், கற்பின்மை.

2 ஈகாரச்சுட்டு.

1. அண்மைச்சுட்டு (Proximity) ஈ = இந்த (இது, இவை.)

ஈங்கு - இங்கு, Cf. Ger. *hier*, A. S. *her*, E. *here* ஈண்டு,

ஈது - இது, இதா, இதோ, இதோளி. இதர் (இ).

இது - இதன் (தெ.). Cf. L. *id*, Goth. *ita*, A. S. *hit*, Ice. *hit*; E. *it*, Dut. *het*.

இகரவடியாய்ப் பிறந்த அண்மைச்சுட்டு ஆரியமொழிகளில் சேய்மைச்சுட்டாய் வழங்குகின்றதென்க. வடமொழியில், இதஸ் என்பது இருமைச் சுட்டாயுமிருத்தல் காண்க.

இதோ. Cf. A. S. *la*, E. *lo*, த-ல போலி. ஒ. நோ. பதார்த்தம்-பலாத்தம். Sans. *ittham*, thus, E. *item*.

இம் : இந்து, இந்த, இந்தா.

இம்மை = இப்பிறப்பு, உலக வாழ்க்கை.

Cf. A. S. *this*, E. *this*, Ice. *thessi*, Ger. *dieser* (sl.), E. *these* (pl.).

ஈ-இவ் : (இவள்), இவண். இவண் = இவ்விடம்.
ஈன் > இவன். ஈம் > இவம்.
இவன், இவள், இவர், இவ - இவை.

இல் : இல் + இது = இஃது; இல் + து = இன்று.

இகம் = இவ்வுலகம். இகபரம் என்னும் வழக்கையும் அகம் என்னும் சொல்லையும் நோக்குக.

ஈன் - இன் - இன்ன - இன்னை, இனை (சுட்டு). ஈனோர் = இவ்வுலகத்தார். இன்ன, இனை, இனைய (உவமை). இன்ன (such) - சுட்டாச்சுட்டு.

கிட்டு, கிட்ட, கிட்டத்தட்ட. கிட்டு = அண்மைப்படு, நெருங்கு. கிட்டி = நெருக்கி.

காலவிடைச்சொற்கள். இன், இன்னும், இனி. இன் = இப்பொழுது, Cf. E. *yet*, A. S. *git*, *gita*. g = y. இன்னும் = இதுவரையும், இதன்மேலும். இனி = இதன்மேல்.

பிறிதுப்பொருள். இன் - என் - எனை. எ-டு. இன்னொன்று, எனோர். இதர என்னும் வடசொல் இகரச்சுட்டடியாய்ப் பிறந்ததே. A. S. *other*, E. *other*.

(2) **முன்னிலைப் பெயர்.** முன்னிலைப்பெயர்கள் படர்க்கைப் பெயர்களை நோக்க அண்மைப் பொருள்களைக் குறித்தலின், அவை அண்மைச்சுட்டினின்று தோன்றின.

ஈன் - (யீன்) - நீன் (ஒருமை). ஈம் - (யீம்) - நீம் (பன்மை),

(3) **சிறுமைச்சொற்கள்.** அண்மை இடுக்கத்தைக்குறித்தலின், இடுக்கமும் சிறுமையும் மென்மையும் பற்றிய சொற்கள் அண்மைச்சுட்டினின்று தோன்றின.

இடு - இடுகு, இடுப்பு, இடை (சிறுத்த இடம், சிறு சந்து). இடுக்கு (சிறு சந்து). இறுகு = சுருங்கிக்கடினமாகு.

இடுக்கு=சிற்றிடைப்படுத்து, நெருக்கு. இடுக்கி, இடுக்கம். இட்டு - இட்டிது=சிறியது. Cf. *et*, *ette*, *ot*, dim. suffixes. Ex. turret. cigarette, ballot.

இடர், இடுக்கண், இடும்பு - இடும்பை. இவை இடுகிய அல்லது தளர்ந்த நிலை பற்றித் துன்பங் குறிக்குஞ் சொற்கள். இடும்பு=தொந்தரவு, குறும்பு, வம்பு.

இண்டு ≡ சிறு சந்து. 'இண்டு இடுக்கு' என்னும் வழக்கை நோக்குக. இள் - இள - இளகு. இள் - எள் - எள்கு-எஃகு. இளகினது எஃகு. ஒ. நோ. உருகினது உருக்கு. Gael, *lag*, feeble, As. *las*, feeble, Goth, *lasivs*, weak, Ice. *las*, weakness, E. *less*. Celt. - W. *lag*, loose, Gr. *lagaros*, slack, L. *laxus*, loose, E. *lag*, slack, *lax*, *loose*. இளகு - இரங்கு.

இளகல் = மெல்லிதாதல், சிறிதாதல், இளகு, இளக்கம், இளக்காரம். இளம் + கரி = இளக்கரி. இளக்கரி + அம் = இளக்காரம். (தொ. பெ.) இளகியநிலை இளக்கம். ஒருவரை எளிதாயெண்ணி வரம்பிறந்தொழுகற்கிடமானநிலை இளக்காரம். இளகு, இழுது = இளக்கமுள்ள நெய். இளகு - (இணகு) - இணங்கு, இணங்கல் = மனமிளகி யிசைதல். இள-இளது - இளசு = சிறியது, பிஞ்சு.

இள் - இளை - இனை. இனைதல் = எளிய நிலையடைந்து வருந்துதல்.

இளமை, இளவல், இளையான், இளைஞன். இள் > எள் - ஏள்-ஏளனம். ஏள் - ஏசு. எள் - எளி. ஏள்-ஏழை-ஏதை-பேதை-பேது. ஏள் + இதம் = ஏளிதம். எள் (சிறிய கூலம்). இள - இளை - எய். எள்ளல் = இகழ்தல்.

இகழ் = சிறிதாய் நினை. இம்மி = சிற்றரிசி, ஒரு சிற்றளவு. இல் - இல்லி = சிறு பொத்தல். இல் = சிறியது. இல் - இல்லை. ஒ. நோ. குன்றுதல் = இல்லாமை.

எ-டு. செயப்படுபொருள் குன்றியவினை (Intransitive).
,, குன்றாவினை (Transitive).

Cf. less =(1) in a low degree (2) absent.

Ex. (1) less money (2) senseless.

இல்-இலகு-இலசு(லேசு) = சிறியது, கனமில்லாதது, எளியது.

Sans, *laghu*, Gr. *elachys*, L. *levis*. Ger. *leight*, A. S. *leoght*, E. *light*, Ice. *lettr*. Fr. *aise*, It. *agio*, E. *ease*.

இல் (குறைமையீறு): எ. டு. புட்டில், (புட்டி + இல்); தொட்டில் (தொட்டி + இல்). Cf. *ille*, *el*, dim. sfxs. Ex. Fr. *bouteille*, E. *bottle*, E. damsel.

இல் - அல். Cf. He is not here, he is not Nambi. E. & L *in*, im, E. Gr. & Sans. *an*, *a* A. S. - E. *un*.

அல் + அது = அல்லது = அல்லாதது, அடுத்தது. Gr. *allos*, L. *alias*, E. *alias*. அல் - அன் - ன (ந). அன் என்பது இலக்கணப் போலியாய் வடமொழியில் 'ந' ஆகும். அல் - அ.

இலது > லேது. இல் > லே (தெலுங்கு) - இலக்கணப்போலி (Metathesis). லே > லோ > லை. நை (இந்தி) = இல்லை.

O. G. *ni*, Goth. *ni*, A. S. *ne*, M. E.—Ice. *nei*, Dan. *nei*, E. *nay*, *no*. அல் > அன் > ன. Sans. *na*.

சிட்டு = சிறு குருவி. சிட்டி = சிறு கலம். சீட்டு = சிற்றோலை. E. *chit*, a baby, a piece of paper, A. S. *cith*, a young tender shoot. சோட்டா (இ.) = சிறு.

சிண்டு = சிறுகுடுமி, சிம்பு = சிறு சிராய். சில் - சில்லி-சல்லி = சிறியது, சிறு துண்டு, சிறு காசு. சில் = சின். சில் = சிறு. சில் = சில.

சிறு-சிறுகு, சிறுத்தை, சிறுக்கன் (சக்கன், ம.) சிறுய், சித்தி. சின் - சின்ன - சின்னம் - சின்னுன். சின் - சின்னி - சீனி. சீனி மிளகாய் = சிறிய மிளகாய். சின்னம் = சிறியது, துண்டு, அடையாளம். 'சின்னஞ்சிறியது' 'சின்ன பின்னம்' என்னும் வழக்கை

நோக்குக. ஒ. நோ. குறி (அடையாளம்) < குறு. L. *signum*, Fr, *signe*, E. *sign*.

சின் - சினை = சிறுபகுதி, உறுப்பு, சிற்றுயிரி, கரு, முட்டை.

4. பிளவுக்கருத்து: ஒரு துண்டு ஒரு பொருளினின்று பிளந்துபோன பகுதியாதலின், சிறுமைக் கருத்தில் பிளவுக் கருத்துத் தோன்றிற்று.

பில் - பில்லை - வில்லை. பில்லை = சிறு தகடு. பிள் - பிள்ளை = சிறியது அல்லது தாய் வயிற்றினின்று பிரிந்தது. பிள்ளை: Cf. L. *felius*, a son. பிள் - பீள் = இளங்கரு.

பிள் - பிள. பிள - பிழா - பிடா - பிடவு - பிடவம் - பிடகம், பெட்டி, பெட்டகம். பிழா = பிளந்த அல்லது அகன்ற வாயுள்ள ஓலைக்குட்டான். பிள் - பேள் - பேழ் - பேழை = வாயகன்ற பெட்டி, பெட்டி போன்ற மரக்கலம்.

பிள் - பிழை. பிழைத்தல் = நெறியினின்று பிரிதல், துன்பத்தினின்று தப்புதல்.

ஒ. நோ: தப்பு = (1) தவறு (2) உய்வு.

பிள் - பிலம் = பிளந்த நிலம், நிலக்குகை.

பிள் - பிழம்பு = பிரிவு, துண்டு, தூண், பகுதி. பிள - பிளவு - விளவு = (1) கமர், (2) பிள்ளைமை, இளமை. பிள - பிளவு - பிளவை. பிள் - பிடு - பிடுகு - விடுகு - விடுக்கு - விசுக்கு - விசுக்குணி. விடுகு = துண்டு. Ice. *flaga*, fragment, W. *flaw*, a splinter.

பிடுகு - விடுகு = பிள்ளை. பிடுகு - பிடுக்கு - பிசுக்கு - பிசுக்கி. பிசுக்கு = துண்டு. Fr. *piece*; It. *pezza*; Bret. *pez*; W. *peth*; E. *piece*.

பிள் - பிய் - பிஞ்சு; பிய்த்தல் = பிளத்தல், துண்டாக்கல்.

பிள - பிடு - பிடுங்கு - பிடாங்கு - பீரங்கி. பிடுங்குதல் = பிரிதல், பிரித்தல், பறித்தல், வெடித்தல். பிடுங்கு - பிடுங்கல்.

பின் - பிரி: Cf. L. *privo*, to separate ; E. privy, private ; Fr. - L. *pars*, a part ; Gr. *poro*, te share ; E. part, portion.

பிள, பிடுங்கு ; Cf. A. S. *brecan* ; Goth. *brikan* Ger. *brochen* : E. *breah* ; Gael. *bragh* ; a burst ; L. *frango*, to break. E. fraction, fracture, fragile, fragment, frail.

பிள, Dut. splijton ; Ger. Spleiszen, E. Split.

பிள் - பிள - (பிளகு) - பிணங்கு.

பிள் - பிது - பிதுஙகு - பிதுக்கு. பிள் - பீள் - பீளை - பூளை. பூளை கண்ணினின்று பிரிந்த மலம். பீள் - பீய் - பீச்சு.

பிள்-பிற. பிறத்தல் = தாய் வயிற்றினின்று பிரிதல், தோன்றுதல். பிற - பிறை = புதிதாய்த் தோன்றியமதி, பிள்ளைமதி என்னும் வழக்கை நோக்குக.

சில் - தில் - திற - திறவு. திறத்தல் = பிளத்தல்.

பிள்-பிடு-பிட்டு. பிண்டு உதிரியானது பிட்டு. பிட்டு = சில்.

பிள் - பிய் - பியை - பிசை - பிசை. பிசைதல் = (முதலாவது) கட்டியாயிருப்பதை பிட்டுக் குழப்புசல். பிண்டு உதிரியானமாவு பிண்டி. அதைத் திரட்டியது பிண்டம். பிண்டத்தைத் திரட்டுவது பிண்டித்தல் அல்லது பிடித்தல் 'கொழுக்கட்டை பிடித்தல்' 'பிள்ளையார் பிடித்தல்' என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. ஒ. நோ. தண்டி - தடி ; கண்டி - கடி. பிண்டி - பிடி. பிண்டித்தல் - சேரப்பிடித்தல், சேர்த்தல், கட்டுதல். A. S. *bind*, Ger. *bind*, E. *bind*, Sans *bandh*. பிடி = கையிற்கொள்.

பிள் - பிதிர். பில் - பின் - பின்னம் - பின்னி. பின்னம் = சிறியது, துண்டு, சிற்றெண் (fraction) ; சின்ன பின்னம் என்னும் வழக்கை நோக்குக. பின்னி = சிறியது. 'கன்னி பின்னி' என்னும் தஞ்சை வழக்கை நோக்குக.

பின் - வின் - வில் - விலகு - விலங்கு - விலங்கம் - வில்லங்கம். வில் = நெறியினின்று விலகினது, வளைந்தது (bow); வில் - விலா = வளைந்த மார் எலும்பு. விலாக்குடை என்னும் வழக்கை நோக்குக. குடை = வளைவு.

வின் = விலகு, வளை. வின் - வள் = வளை. வள் + அம் = வள்ளம் = வட்டமான கலம். Cf. E. *bowl*, a round cup. A. S. bolla.

E. bowl, a wooden ball. L. bulla, Fr. boule.

E. ball, anything round, Fr. balle.

E. bole, the round stem of a tree, Ice. bolr.

வள் = வளை, வளைந்து கொடு. வண்மை = கொடை. வள்ளல் = கொடையாளி. ஒ. நோ. கொடு = வளை, தா. மரங்களும் பயிர்களும் பலன் தரும்போது பாரத்தினால் வளைவதால், வளைதற் கருத்தில் கொடைக்கருத்துத் தோன்றிற்று.

வள் - வளம் - வளர் - வளரி = வளைதடி.

வளர் - வணர் - யாழ்க்கோட்டின் வளைந்த கடை.

வள் - வளர் - வளார் - விளார் - விளாறு - மிலாறு = வளைந்த மரப்பிரம்பு (இளங்கிளை). வளார் - வளாஞ்சி.

வளசு - வளாசு - விளாசு - விலாசு = வளைத்து அடி.

வளர் = வளை, முதிர், பெரிதாகு. பயிர்கள் முதிர்ந்தவுடன் வளைகின்றன. மக்களும் முதுமையில் வளைகின்றனர். இதனால், வளைவுக்கருத்தில் முதிர்வுக்கருத்தும் பெரிதாதற் கருத்தும் தோன்றின. ஒ. நோ. பெரிய மனிதன் = முதிர்ந்தோன்.

வள் - வளம் - வளப்பம் = வளைவு, விளைவு, செழிப்பு. பயிர் பச்சைகள் வளைந்து பலன் தருவதற்கேற்ற நிலை வளம்.

வள + அகம் = வளாகம் = வளைந்த இடம், இடம், உலகம்.

வளம் - வளவு - வளாவு - விளாவு. வளாவுதல்=கலத்தல். ஒரு பொருள் வளையும்போது இரு முனைகளும் கலத்தல் காண்க. வளவு - அளவு, வளாவு - அளாவு.

வள் + இ = வள்ளி = வளைந்தகொடி, கொடி. ஒ. நோ. கொடு (வளை) - கொடி.

வள்ளி - வளி = வளைந்தடிக்கும் காற்று, காற்று.

Cf. E. *wind*, n. A. S. Ice, *vindr*, Ger. *wind*, L., *ventus*, Sans. *vata*.

E. *wind*, v. to turn round. A. S. *windan*, Ger. *winden*.

Ice. *vinda*, *Gothe*, *vindan*, to turn round.

வள் + ஐ = வளை. வளை = வளையல், வளைவுள்ள சங்கு, சக்கரம், வட்டமான குழி. வளை - அளை.

வளை + அம் = வளையம் - வலயம் (வ.). வளையம் = வட்டம், வளையல். எ - டு. குவளையம் - குவலயம். நிலவளையம் - நிலவலயம் "நேசரிதங்கூற நிலவலயந்தாங்கு நளன்" (நளவெண்பா) வாகுவலயம் = தோள்வளையம்.

வளை + அல் = வளையல். வளை + வி = வளைவி.

வளை - விளை. விளைதல் = பயிர் பச்சைகள் வளைந்து முதிர்தல், முதிர்தல். விளைபயிர் விளையும் இடம். விளை + ஆடு = விளையாடு. விளையாடல் = பயிர் விளைத்தல் போல உழவர் சிறார் ஆடும் ஆட்டு, விரும்பியாடும் ஆட்டு. ஒ. நோ. பண்ணை = வயல், விளையாட்டு.

"கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு" (தொல். 803) இனி, விழை (விரும்பு) - விளை + ஆடு = விளையாடு என்றுமாம்.

விளை - வினை = பயிர்த்தொழில், தொழில், செய்கை. முதலாவது மாந்தன் செய்த சிறந்த தொழில் பயிர்த்தொழிலே. வினைஞர் = மருதநிலமாக்கள் (திவாகரம்)

விளை + அம் = விளையம் = விளைத்திறமை, வலக்காரம், வஞ்சகம்.

வளை - வனை. வனைதல் = குயவன் சக்கரத்தில் மண்ணை வைத்து வளைத்து (சுற்றி) மட்கலஞ் செய்தல்.

வளம் - (வழம்) - வழங்கு = வளை, கொடு. வள - வழ - வாழ். வாழ்தல் = பிறர்க்குக்கொடுத்துச் சிறப்பாய் வதிதல். கொடுத்தல் செல்வநிலையும் வாங்கல் வறுமையுமாகும். வாழ் - வாழகை - வாடகை = வதிதற் கூலி.

வழங்கு - வணங்கு - வாங்கு - வங்கு - வங்கி. வணங்கு = வளை, உடம்பு வளைந்து மதிப்புச்செய். வாங்கு = வளை, வளைத்துப்பெறு, வலியப்பெறு, பெறு. ஒரு மரத்திலுள்ள கனியை அதன் கிளையை வளைத்துப்பெறுவதால் வளைத்தற் கருத்தில் வாங்கற் கருத்துத் தோன்றிற்று. வழங்கல் (கொடுத்தல்) = வளைதல் (தன்வினை) வாங்கல் (பெறுதல்) = வளைத்தல் (பிறவினை). வாங்கு = வளைத்துப் பிரம்பால் அடி. வாங்கல் = வளைந்த வழி, சுற்றுவழி, நீண்ட வழி. வாங்கு - வாங்கா - வங்கா. வாங்கா = வளைந்த தாரை. வாங்கா பாங்கா (இந்.). பல்கலைக்கழக அகராதியில் பாங்கா > வாங்கா என்று குறித்திருப்பது மிகமிக இரங்கத்தக்கது. வாங்கு = வளைந்த ஆயுதம் (பிச்சுவா). வாங்கு > பாங்க் (இ.).

வங்கு = வளை, எலிமுதலியவற்றின் வட்டமான குழி. வங்கு - வங்கி = வளைந்த ஆயுதம் (பிச்சுவா), வளைந்த அணிவகை. வங்கி வளையல் = நெளி வளையல். வங்கு + அரம் = வங்கரம் > வக்ர(வ.) = வளைவு.

வள் + தம் = வட்டம். வட்டக்கை - வட்டகை. வட்டம் + ஆரம் = வட்டாரம். வட்டம் > வ்ருத்த (வ.), L. *verto*, to turn.

வள் + தி = வட்டி, வண்டி. வட்டி = வட்டமான கலம் அல்லது பெட்டி, வட்டிக்காசு. ஒ. நோ. வட்டம் = வட்டமானகாசு, சில்லறை மாற்றத்திற் கொடுக்கும் வட்டி. வட்டி + இல் = வட்டில். வண்டி = சக்கரம், சக்கரமுள்ள சகடு.

வண்டி - பண்டி - பாண்டி - பாண்டில். பண்டி - E. *bandy* பாண்டி=வட்டமான சில், அதைக்கொண்டு ஆடும் ஆட்டு (சில்லாக்கு), வண்டி, உருண்டகாளை. வட்டம்=உருட்சி, திரட்சி.

பாண்டில்=வட்டம், வண்டி, காளை, வட்டமான அகல் கிண்ணம் தாளம் கட்டில் கண்ணாடி தோல் முதலியன. பாண்டிற் காசு=வட்டக்காசு. "பொலம் பசும் பாண்டிற்காசு" (ஐங்குறுநூறு, 310).

பாண்டி + அன் = பாண்டியன் = காளை போன்றவன், மறவன் (வீரன்).

வள் + து = வட்டு, வண்டு. வட்டு=வட்டம், வட்டமான சில். "கல்லாச்சிறாஅர் நெல்லி வட்டாடும்" (குறுந்தொகை). வட்டாட்டு=பாண்டிவிளையாட்டு. வண்டு=வளையல், சங்கு, வளைமுக அம்பு, வட்டமான அறுகாற் சிறுபறவை.

வட்டு + அணம் = வட்டணம் = வட்டமான கேடகம். வட்டு + அணி = வட்டணி = வட்டமாகு. வட்டு + அணை = வட்டணை = வட்டம், உருண்டை, சுற்றுகை, வட்டமான தாளம் செலவு முதலியன. இனி, வட்டம் + அணம் = வட்டணம் என்றுமாம்.

வள் + தை = வட்டை - வடை. வட்டை = வளைந்த சூட்டுப் பலகை, வளைந்த புலிவரி, வட்டகை, வட்டப்பக்கா, வண்டி, தேர். வடை = வட்டமான பலகாரவகை.

வள் - வரி - வரை - வருவு. வரை - வரம் - வரம்பு - வரப்பு. வரம் - வரந்தை. வரி + சை = வரிசை. வரி = வளைவு, வளைந்த கோடு, கோடு, வரிசை, எழுத்து, வண்டு, கடல். வரிதல் (வரித்தல்) = வளைத்துக்கட்டுதல் (வேட்டியை வரிந்து கட்டினான் என்னும் வழக்கை நோக்குக), கோடிழுத்தல், வரைதல், கோலஞ்செய்தல், மணத்தல். வரி - வரம் (மணம்) - வரன் = தாலி கட்டி அல்லது கோலஞ்செய்து மணப்பவன். கலியாணங் கட்டுதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக. வரைதல் = கோடிழுத்தல், படமெழுதல், கோலஞ்செய்தல், மணத்தல்.

வரி = வரைவு, சொல்லால் வரைவு, வாணனை, வரணித்துப் பாடும் பாட்டு (a descriptive song). ஆற்றை வரணிப்பது ஆற்றுவரி; கானலை வரணிப்பது கானல்வரி; இங்ஙனமே பிறவும். Cf. E. decription from *de*, down, *scribo*, to write.

வரி + அணம் = வரணம். வரணம் = வரைவு, எழுத்து, எழுதும் நிறம், நிறத்தாலாகும் குலம், எழுதும்பாட்டு, பாட்டின் இசை, இசைவகை, வகை. ஒ. நோ. நிறம் = வரணம், இசை. வரணம் > வர்ண (வ.).

வரணம் - வண்ணம் = வரைவு, எழுத்து, நிறம், பாட்டு, இசைவகை, வகை. அவ்வண்ணம் = அந்நிறம், அவ்வகை, அப்படி. Cf. E. colour = hue, kind.

வண்ணம் - வண்ணான் = வண்ணஞ்செய்பவன். வண்ணாத்திப்பூச்சி = பலவரணப்பூச்சி.

வரணம் - வரணி - வண்ணி = சொல்லால்வரை. வரணி + அனை = வரணனை (description) > வர்ணனா (வ). வரணி > வர்ண் (வ.).

வரி என்னும் சொல்லைப்போன்றே அதன் திரிசொற்களாகிய வரணம் வரணனை முதலியவும் தென்சொற்களாம். வர்ணம் என்னும் வடமொழி வடிவத்தை மூலமாகக்கொண்டு வருணம் என்று எழுதுவது அறியாமையால் வந்த தவறு. இன்றும் தென்னாட்டில் வரணம் என்னும் வடிவே உலகவழக்கு.

வரி - பரி - பரிதி = வட்டம், வட்டமான கதிரவன். பரி - Gr. *peri*, Sans. *peri*, round. Ex. E. perimeter. பரி + சை = பரிசை (வட்டமான கேடகம்). பரி + சு = பரிசு (வட்டமான ஓடம்) + அல் = பரிசல் (Coracle).

வள் - வல் - வலி. வலித்தல் = வளைத்து இழுத்தல். வலி = சுண்டியிழுப்பு, இழுக்கும் ஆற்றல், இழுப்பாலுண்டாகும் நோவு. வலி - வலம் = ஆற்றல், வெற்றி, சுற்றிச்செல்கை. வலம் - வல

வன்=வலமாகச் செலுத்துபவன். வலம் × அவலம்=வலியின்மை, துன்பம். அல் > அ (எதிர்மறை முன்னொட்டு).

வலி - E. *valour*, O. Fr. - Low. L. *valor*, L. *valeo*, to be strong. வலம் > பல (வ.).

வலம் - வயம்=ஆற்றல், வெற்றி, மறம். E. *valiant*, Fr. *vaillant*, L. *valeo*, to be strong.

E. *value*, L. *valeo*, to be strong, to be worth.

E. avail from Fr. - L. ad+valeo.

வள் + இது = வள்ளிது (முழுது). Cf. E. round=whole.

வள் - வாள் - வாளை. வாள்=வளைந்த கத்தி. வாளை= வாள்போன்ற மீன்.

வாள் - வாளம்=வாள் (sword), வட்டம், வளைந்த மலைத் தொடர் (சக்கரவாளம்), சக்கரவாகம். வாளம் > வாகம் (Cakra bird).

வாளம் - வாணம் > பாண (வ.)=வளைந்து செல்லும் வாணக் கட்டு. வாள் - வாளி=பிறைத்தலையம்பு.

விலங்கல்=தடுத்தல். "விலங்கு சிறையினின்றனே" (புறம் 169), "விலங்ககன்ற வியன்மார்ப" (புறம்) விலங்கு=தடுப்பது, குறுக்காக வளர்வது, விலங்கு - விலங்கல்=நாட்டில் குறுக்கிடுவது, மலை, விள் + தம்=விட்டம்=குறுக்குத்தரம்; வில் - (விற்பு) - வெற்பு. விள் - விண்டு=குறுக்கிடுவது, மலை.

வில் - வில - விலத்து - விளத்து. விளத்தல்=விலக்கல்; வில்=வேறுபடுத்து, பண்டமாற்று; வில் - விலை.

பிள் - விள் - விறு - வீறு - வீற்று, விறு - வெறு - வேறு, வெறுத்தல்=வேறுபடுத்தல், பகைத்தல்; வேறு - L. *varius*, Fr. *varier*, E. *vary*, பிள் - விள் - விடி - விடிதல்=இருளைப் பிளப்பதுபோலக் கதிரவன் புறப்படுதல்; விள் - வெடி - வெடிச்சி- வெளிச்சி=காதில் வெடிக்கும் புண்; வெடி - வேட்டு; விள் -

விடு - விடை. விடைத்தல்=வேறுபடுத்தல், நீக்கல். வின் - விரி - விருவு.

வின் - விடு - விட - விடை. விடைத்தல்=கட்டு விடுதல், விரிதல், பருத்தல், பெருமைகொள்ளல்; விடை=பருத்தது, திரண்டகாளை, பருத்த இளங்கோழி, ஆட்டுக்கடா; விடல் - விடலை=இளங்காளை, இளைஞன், வீரன், பாலைநிலத்தலைவன்; L. *vitulas*, Gr. *italos* a calf; விடை - விடாய். விடாய்த்தல்=பெருமைகொள்ளல்; விடை - விறை; விறைத்தல்=பெருமை கொள்ளல், முறுத்தல், சினத்தல்; விட - விற. விறப்பு=முறுக்கு, பெருமை; வின் - விளம் - விளர். விளம்=பெருஞ்சினம், பெருஞ் சினத்திற் கொட்டும் நஞ்சு. விளர்தல்=சினத்தல். விளம் - E. *venom*, Sans. விஷ. L. *venenum*, It. *veneno*, Fr. *venin*. வின் - விடு - விடை, விடுத்தல்=வினவியதை வெளிப்படுத்தல்; விடு - விடை - விடையம்=விடுத்த செய்தி, செய்தி. விடு - விடுதி, விடுதலை, வீடு; Cf. message; from L. *mitto*, to send. விடுத்தல் - ஒரு பொருளை ஓரிடத்தினின்று நீக்கல், விட்டுவிடுதல், அனுப்பல்; விடு, விடுமுறை. விடு - விடை - விடாய், (விடுமுறை).

வின் - விண் - விண்டு=விரிந்தது. விண்டு > விஷ்ணு (வ); "வியலென் கிளவி அகலப்பொருட்டே" (தொல். 848); வின் - விளம் - விளல் - வியல் - வியன் > வியாபி (வ.); வின் - (விளவு) - வினவு - வினுவு. வினுதல்=ஒரு பொருளை வெளிப்படுத்தக் கேட்டல்; வின் - விள - விளா=விரிவு. விளாக்குலை கொள்ளுதல்=விரிதல், பரத்தல். விளாக்கொள்ளுதல்=விரிதல், பரத்தல். வின்-விழி. விழித்தல்=கண்ணை விரித்தல் அல்லது திறத்தல். வின் - விளம்பு - விளம்பரம், விளம்பு - விளப்பு, விளம்பல்=விட்டுச்சொல்லல். விளம்பு - விளம்பி. வின் - விளங்கு - விளக்கு, விளக்குமாறு, விளங்கல்=மறைந்தது வெளிப்படல், திகழ்தல். வின்-விளத்து-விளத்தல்=விளக்குதல். விளங்கு-(விறங்கு)-பிறங்கு-பிறங்கடை (வாரிசு). பிறங்கு+அடை=பிறங்கடை=ஒரு குலம் அழியாமல் விளங்குவதற்குக் காரணமாயுள்ளது. வின் - வில்.

வில் = ஒளி, பொருள்களை விளங்கச்செய்வது, "தண்ணாரம் வில் விலங்க" (சீவக. 2959). வில் - (வில) - நில - நிலா - நிலவு. நில - நிழ - நிழல் - நீழல். நிழல் - நிகர் = ஒளி. நிழல் = ஒளி, ஒளியுள்ள சாயை, சாயை. நிலம் (ஒளி) - நிறம் = ஒளி, ஒளியுள்ள வரணம், ஒளியுள்ளமார்பு. விள் = ஒளி, வெள்ளை. விள்-விளம். விளத்தாரு = வெண்கடம்பு. விள - விளம். விள - விளா - விளவு. விளா - விளாத்தி (ஒரு மரம்). ஒ. நோ. வெள்ளில் = விளவு. விளவு - விள வம் - வில்வம், (ஒருவகை விளவு) விள் - விளி. விளித்தல் = மறைந்தவனை வெளிப்படுத்துவதுபோற் கூப்பிடுதல். விள-விளர்-விளரி. விளர்த்தல் = வெளுத்தல். விளி - விளர் - விளரி. விளர் தல் - விளித்தல். விளரி = இறந்தோரை விளித்துப்பாடும் இரங்கற் பண். விளர் = நிணம் (வெள்ளையானது), கொழுமை. விளர் - விழுக்கு = நிணம். வில்வம் > வில்வ (வ.).

விள் - வெள் - வெளி. வெள் + லை = வெட்டை (வெளி). வெளி = திறந்த அல்லது வெள்ளையான இடம். வெள் + இடை = வெள்ளிடை. வெள் = வெள்ளை. வெள் - வெள்ளை. வெள் - வெள்ளி - வெளிச்சி (ஒரு மீன்). வெள் - வெளில் - வெளிறு, வெள் - வெள்ளம், வெள் - வெளு. வெளிறு = வெண்மரம், உள்ளீ டின்மை, அறிவின்மை. வெள் + என = வெள்ளென = கிழக்கு வெளுத்தவுடன், முன்னதாக. வெள்ளெனக் காட்டி - வெள்ளெண் காட்டி - வெள்ளங்காட்டி = விடியலில். வெள்ளில் = விளவு, வெள்ளையானது. வெள் - வெள்கு - வெட்கு - வெட்கம். வெள் கல் = நாணத்தால் முகம் வெளுத்தல். Cf. To turn pale.

வெள் - வெறு - வறு - வறிது. வெண்மை = ஒன்றுமின்மை. வெள் + இலை = வெள்ளிலை - வெற்றிலை. பூகாய் முதலியனவில் லாமல் இலைமட்டுமிருப்பது வெள்ளிலை; விள் - வீள் - வீண். வீண் = வெண்மை, வெறுமை, பயனின்மை. வீள் + பு = வீம்பு.

விள் = ஒளி, விள் - வாள் - வால் - பால் - பார். "வாள் ஒளி யாகும்" (தொல், 851) வால் = வெள்ளை, தூய்மை, எ-டு. 'வாலறிவன்'' ஒ - நோ, வெண்பா = தூய பா; பால் = வெள்ளை,

யானது (milk); பார் - வெள்ளையான ஒளியால் ஒரு பொருளைக் காண். Cf. milk = பால்; Milky way = a whitish zone in the sky. Cf. E. Transparent, L. *trans*, through (துருவ); and *pareo* (பார்) to appear.

வால் - வான் - வானம் = வெளி, ஆகாயம், மேகம், மழை.

காண், பார், என்னும் சொற்கள் தமிழிலும் தோன்றற் பொருளில் வழங்கும். அது அழகாய்க் காண்கிறது, அது பார்வையாயிருக்கிறது என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. compare, prepare முதலிய ஆங்கிலச் சொற்களின் ஈற்றிலும், பார் என்னும் சொல்லேயிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தமிழின் தாய்மையை மேனாட்டார் இன்னும் அறியாதிருப்பதால், அவற்றுக்கு ஆங்கில அகராதிகளில் வேறு வகையாய் வேர் காட்டப்பட்டிருக்கிற தென்க.

(5) **பின்மைக்கருத்து:** ஒருவன் தனக்குமுன்னால் செய்மையிலுள்ள பொருளை அண்மைக்குக் கொண்டுவரும்போது, அது பின்னுக்கு வருதலாயிருத்தலின், அண்மைச்சுட்டில் பின்மைப் பொருள் தோன்றிற்று.

ஈர். இழு - இசு. ஈர்தல் = பல்லாற்கடித்திழுத்தல். ஈர்த்தல் = இழுத்தறுத்தல். இழுத்தல் = முன்னுக்கிருந்து பின்னுக்கு ஒரு பொருளைக் கையால் அல்லது கயிற்றால் கொண்டு வருதல். கோட்டையிழுத்தல் மாட்டையிழுத்தல் முதலிய வினைகளை நோக்குக. இழுவல் = இழுத்துக்கடத்துதல். இழு - இசு - இசி - இசிவு. இழுப்பு = இசிவு (ஜன்னி அல்லது வலிப்பு).

இடை. இடைதல் = பின்வாங்கல், தோற்றுப் பின்னுக்கு வரல். இடை - இடம் = தோல்வி. இடக்கை = தோற்ற கை, வலியற்ற கை. ஒ. நோ. வலக்கை = வென்ற கை, வலியுள்ள கை. வலம் = வெற்றி.

Cf. E. *Left*, the *weaker* as opposed to the stronger right. A. S. *lefan*, te weaken. Right, L. *rego*, to rule.

இரி. இரிதல் = பின்னுக்குத் தோற்றோடுதல், ஓடுதல்; இடை- இடைஞ்சல் = பிற்படுத்துவது, தடை. இடறு = பின்னுக்குச் சறுக்கிவிழு. இடக்கு = குதிரைபோல் பின்னுக்குவரல், சண்டித் தனம், வம்பு; இடக்கு-இடக்கர் = வம்புப்பேச்சு; இட - இடத் தல் = ஓர் இலையை அல்லது பூவை இழுத்தொடித்தல்; இணுகு - இணுங்கு - இணுக்கு. இணுங்குதல் = ஓர் இலையை அல்லது இணுக் கை (twig) இழுத்தொடித்தல், கையால் திருகியிழுத்தல். இணுங்குவது இணுக்கு.

இரை = இழு, உள்ளிழுக்கும் உணவு. இரைப்பு = இழுப்பு. இரைப்பெலி = சடியால் இழுப்பையுண்டாக்கும் எலி.

இஞ்சு = நீர் இழு, இறுகு. இஞ்சி = இறுகிய மதில், நீரிழுக்க இஞ்சி. இஞ்சிவேர் - L. *zingiber*, Gr. *zingiberis*, Sans. *Sringavera*, C. Fr. *gingibre*, M. E. *gingivere*, E. *ginger*.

இறை = (1) நீரை இழு. (2) நீரை இழுத்துப்பாய்ச்சு, (3) இழுத்துத் தெளி, (4) தெளிப்பதுபோல் தெறி. இறைப்பது இறைவை.

இழை = இழுத்த நூல். இழை (வி.) = உளியை இழுத்து மரத்தை அல்லது உலோகத்தைத் தேய், தேய், தேய்த்துச்செய். இழைக்கும் உளி இழைப்புளி. இழை (பெ.) = இழைத்த நகை.

இளை. இளைப்பு = மூச்சு இழுத்தல். இளை - ஈளை = காச நோய்.

இழு - இழுகு - இழுக்கு - இழுக்கம். இழுகல் = கால் பின்னுக் குத் தவறல், தவறல், மையால் கோடிழுத்தல். இழுக்கு = குற்றம்.

"இழுக்கலுடையுழி ஊற்றுக்கோலற்றே" —(குறள்).

இழுகு - இசகு - பிசகு, இசகல் = நரம்பு இழுத்துக்கொள்ளல். பிசகல் = நரம்பு அல்லது கை கால் முதலிய உறுப்புக்கள் தவறி யிழுத்துக்கொள்ளல். பிசகு = தவறு.

இழு - (இழுது) - எழுது. எழுதுதல் = கோடிழுத்துப் படம் வரைதல், எழுத்தெழுதுதல். படம் எழுது என்னும் வழக்கை நோக்குக.

எழுது - எழுத்து, எழுதுதல் = படம் போன்ற அரிவரி யெழுதுதல்.

இழுகு - இலகு - இலக்கு - இலக்கம். இலக்கு - இலக்கி.

இலக்குதல்
இலக்கித்தல் } = எழுதுதல்.

"இவ்வுருவு நெஞ்சென்னுங்கிழியின் மேலிருந்திலக்கித்து" (சீவக. 180)

இலக்கு + இயம் = இலக்கியம். இலக்கு + அணம் = இலக்கணம்.

Cf. E. literature, from letter. E. Grammer, from L. - Gr. *gramma*, a letter.

இலக்கணம் என்னும் சொல்லே வடமொழியில் லக்ஷண என்று திரியும். இதற்குமாறாக, மகன் தந்தையைப் பெற்றான் என்பதுபோல, லக்ஷணம் என்னும் வடசொல்லே தமிழில் இலக்கணம் எனத்திரிந்தது என்று பல்கலைக்கழக அகராதியிற் குறித்திருப்பதும், இவ்வுலகிலேயே இலக்கண வரம்பும் வளர்ச்சியும் மிக்குப் பிறமொழிகட்கெல்லாமில்லாத பொருளிலக்கணம் பெற்றதென்று பாராட்டப்படும் தமிழுக்கு இலக்கணத்தைக் குறிக்க ஒரு சொல்லுமில்லையென்று தமிழ்ப் பகைவரான அயலார் கூறுவதை, ஆராய்ச்சியும் உரிமையுணர்ச்சியுமிக்க இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும் தமிழ்ப் புலவர் நம்பிக்கொண்டு அடங்கியிருப்பதும் விந்தையிலும் விந்தையே.

இலக்கு (எழுது) என்னும் சொல் வடமொழியிலும் இந்தியிலும் லேக் என்று இலக்கணப் போலியாய்த்திரியும்.

இரை - திரை. திரைத்தல் = இழுத்தல். வேட்டியை முழங்காலுக்குமேல் இழுத்துக்கட்டுவதைத் திரைத்துக்கட்டுதல் என்பது இன்றும் தென்னாட்டு வழக்கு.

திரை = (1) எழினி (screen), ஒருபுறமாக இழுக்கப்படுவது.
(2) இழுத்திழுத்துவைத்தாற்போன்ற நீரலை.
(3) அலைபோல் திரள்வது.

திரை என்னும் சொல்லினின்றே திரவம் (வ.) திராவகம் (வ). முதலிய ஏராளமான சொற்கள் பிறக்கும். திராவகம் ஒன்றினின்று இழுக்கப்படும் அல்லது இறக்கப்படும் சாறு. Cf. Extraction, from *ex* (prefix) - *traho*, to draw.

திரைதல் = இழுத்தல், சுருங்குதல், திரளுதல், திரிதல், திருகுதல். திரை - திராங்கு = சுருங்கு. திரை - திர - திரள் - திரளை - திரளை - திண்ணை - திணை. திணை = திரட்சி, குழு, பிரிவு, குலம், ஒழுக்கம். ஒ. நோ. குழு = திரட்சி, கூட்டம். திர - திரம் - திறம் - திடம் = திரட்சி, உறுதி. திர - திரு = திரட்டப்படும் செல்வம். திடம் - திடல் = திரண்டமேடு. திணை - திண் - திண்டு - திட்டு - திட்டை - திட்டம் = உறுதி, உறுதியான ஏற்பாடு. திண் - திணி திண் - திணுகு - திணுங்கு. திணி - தின் - தீனி. திண் - L. *densus* E. *dense*, திண் - திள் - தில். திண்டுமுண்டு = தில்லுமுல்லு.

திரி = திரிக்கப்பட்டது, பேரிழை, இழை. திரிதல் = அலைதல், அலைபோல் இடம் பெயரல். திரித்தல் - அலைபோற் புரளும்படி உருட்டித் திரட்டுதல், மாற்றுதல், ஒரு சொல்லை மாற்றி வேறொரு சொல் பிறப்பித்தல். Cf. E. *thread*, lit. something, twisted. Ice. *thrad-r*, Ger. *draht*; A. S. *throed*; from *thrawan*, to wind. 'Thra' என்னும் பகுதி திரி என்னும் சொல்லைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருப்பதையும், திரி என்பதன் மறு பெயரான புரி என்னுஞ் சொல் வளைவுப்பொருள்பற்றியதையும் நோக்குக. திரித்த சொல் திரிசொல். திரி - L. *derivo*; E. *derive*. திரி - திருகு - திருக்கு. E. *trick*; O. F. *tricer*; to beguile. திருக்கு = முறுக்கு, வஞ்சனை, வலக்காரம் (தந்திரம்). திரி - திரம்பு - திறம்பு.

இழுத்தற் பொருளுள்ள திரை என்னும் சொல் மேலையாரிய மொழிகளில் பின்வருமாறு திரியும்.

L. *traho*, Ger. *tragen*, Dut. *trekken*. Ice. *drug*, A. S. *dragan*, E. *draw*.

Dragan, traho என்னும் வடிவங்களினின்று draft, drag, draggle, drain, draught, draughts, draw, drawee, drawer, drawl, dray, dredge, dregs, trace, track, tract, trail, train, trait, trawl, treachery, treat, tret, trigger, troll, முதலிய ஏராளமான ஆங்கிலச் சொற்கள் பிறக்கும். மேசையின் இழுவை drawer எனப்படுவதையும், இழுத்துக் கட்டிவைத்தாற்போன்ற அரைக்காற்சட்டை drawers எனப்படுவதையும், கோடிழுத்து வரைதல் drawing எனப் படுவதையும் நோக்குக.

திரும் - திரும்பு. திருமல் - முன்சென்றவன் பின்னுக்கு வரல். திரும் - L. *tornare;* Fr. *tourner*; Ger. *turnen;* A. S. *tyrnan*, to turn, E. *turn*. திருமி - திரி - L. *re* (pfx); E. *re*, back. திருமியும் - திரியும் (கொச்சை வழக்கு).

திரும் - திருந்து. திருந்தல்=நெறியைவிட்டு விலகினவன் திரும்ப நெறிக்கு வருதல்.

ஈ - மீ - மீள் - மீள - மீளவும். மீள் - மீண்டு - மீண்டும். மீள் - மீட்டு - மீட்டும். மீள் - மீட்பு.

நீ - நீங்கு. நீத்தல் ஒரு பொருளைப் பின்னுக்கு விட்டு விட்டுச் செல்லுதல். நீந்து - நீஞ்சு. நீந்தல்=கையால் நீரைப் பின்னுக்குத் தள்ளி நீர்நிலையைக் கடத்தல்.

இ - பின். பின் - பின்னம் - பின்னர். பின் - பின்பு. பின் - பின்று - பிந்து.

பின்று - E. *hind;* A. S. *hindan*.

ப - ஹ போலி. பத்து - ஹத்து, பள்ளி - ஹள்ளி என்று கன்னடத்தில் திரிதல் காண்க. பின்மைப் பொருள்தரும் இடைஞ்

சல் என்னும் சொல் தடையைக் குறித்தாற்போல, hind என்பதி னின்று பிறந்த hinder என்னும் சொல்லும் தடையைக் குறித்தல் காண்க.

பின்+கு=பிற்கு. Cf. E. *back*; A. S. *boec*; Sw. *bak*; Dan. *bag*. பின்+பாடு=பிற்பாடு.

பின் - பினம் - பிறம் - பிறவு - பிறகு - பிறக்கு. பிறக்கு= after, back. பிறம் - பிறல். பிற - பிறிது. பிற - பிறழ் - புரள் - புரளி. பிறம் - புறம். பிறவு - புறவு. பிறகு - புறகு. புறம்= பின், முதுகு, பின்னுக்குச் சொல்லும் கோள், வெளிப்பக்கம், பக்கம், மருதத்திற்கப்பாற்பட்ட முல்லை நிலம். புறம்+போக்கு= புறம்போக்கு. புறம் - புறு - புறவு - புறவம்=முல்லை நிலப்பறவை. புறம் - புறம்பு. புறம் - புறன் - புறணி. புறம்+படு=புறப்படு.

பிறம் - பிறன். பிறத்தியான் - புறத்தியான்.

பிட்டி - பிட்டம் - புட்டம். பிட்டம் - இடுப்பின்கீழ்ப் பின் பக்கம். E. *buttock*.

பிட்டி - புட்டி=பறவையின் பின்புறம்.

புட்டி - புட்டில். புட்டி > முட்டி. புட்டி=புட்டிபோன்ற கண்ணாடிக்கலம். Fr. *botte*. புட்டி+இல் (குறுமையீறு)=புட்டில். Fr. *bouteille*; E. *bottle*; முட்டி=புட்டிபோன்ற மட்கலம், சிறு பானை. இனி, முட்டு - முட்டி - புட்டி என்றுமாம்.

(6) கீழ்மைக்கருத்து: முற்கூறிய அண்மைக் கருத்திலேயே கீழ்மைக் கருத்தும் தோன்றிற்று. ஒரு மேட்டின் அல்லது மலையின் அடிவாரத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும்போது சேய்மை உயரமாயும் அண்மை கீழ்மையாயுமிருத்தல் காண்க.

ஈ=கீழிடு, இடு, "ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே." ஈவது ஈகை. ஈகை=கொடை, பொன். Cf. E. "*yield*, A. S. *gildon*, to pay, Goth. *gildan*, Ger. *gelten*, Ice. *gjalda*. See *guild*." E. "*guild*, (orig.) an association in a town

where *payment* was made...[A. S. *gild*, money; *gildan*, to pay. it is the same word as *gold* and *gild*]" Ch. E. D.

இரு. இருத்தல் = கீழுட்கார்தல், நிலத்திலிருத்தல், காத்திருத்தல், வசித்தல். இடு. இடுதல் = கீழே போடுதல், கொடுத்தல். இகுதல் = கீழே விழுதல்.

இடுவது இடை அல்லது இடம். ஒ. நோ. வைப்பது வைப்பு. இறங்கு, இழி, இளி. இழிதல் = இறங்குதல், கீழ்நிலையடைதல். இழிசினன் = தாழ்ந்தவன். இளிவு = இழிவு. இருவி. பயிர்த்தாளின் அடிப்பாகம். இழ. இழத்தல் = (முதலாவது) ஒரு பொருளைக் கீழே தவறிப்போட்டுவிடுதல். இல் = இருக்குமிடம். ஈன், ஈனுதல் = வயிற்றினின்று குழவியைக் கீழிடுதல், பிள்ளை பெறுதல் அல்லது குட்டிபோடுதல். E. *yean*; A. S. *eanian*, to bring forth. ஈனம் = இழிவு. ஈனன் = இழிந்தோன். நீசம் என்னும் வடசொல் ஈகாரச்சுட்டடியாய்ப்பிறந்ததே. நீச்சே (இ.) = கீழே. A. S. *nither*, downward, Gr. *nieder*, low, E. *nether*, lower, be+neath=beneath.

கில் - கிள் - கிள்ளி - கிளி. கிள் - கிள்ளை = காயைக்கிள்ளும் பறவை. கில்லல் = கீழ்நோக்கித் தோண்டுதல். கில் - கல் - கன் (வ.). கன் + அம் = கன்னம். கன்னம் + கோல் = கன்னக்கோல். கன் + இ = கனி (சுரங்கம்). கிள் = கீழ்நோக்கிக் கொத்து, முள். கிள் - கிழி. கிழித்தல் = கீழ்நோக்கியறுத்தல், அறுத்தல், பிளத்தல், துண்டாக்கல். Ger. *klieben*, A. S. *clesfan*, E. *cleave*, to split. கிள் - கிளை. கிளைத்தல் = கிள்ளின துண்டுபோற் பிரிதல். கிளை - கேள் - கேண்மை. கேள் - கேளிர். கேள் - கேள்வன். கேள் = கிளைபோற் பிரிந்த இனம். கிளைவழி என்னும் வழக்கை நோக்குக. கிள் - கிளை. கிளைத்தல் = கிண்டல். கிள் - கிளறு - கிளாறு. கிள் - கிண்டு - கிண்டல். கிண்டு - கெண்டு கிள் - (கிளறு) - கிணறு. கிள் - கீள் - கீழ். கீளுதல் = கிழித்தல், தோண்டுதல். கீழ் + கு = கீழ்க்கு - கிழக்கு. கிழக்கு - (1) down

(2) east. 'காணிற் கிழக்காந்தலை" (குறள்). கீள் - கீறு - கிறக்கு. கிள் - கிட = கீழிரு.

கிறக்கு. E. *crack*, A. S. *cearcian*, to crack, Dut. *krak*, Gael. *cnac*; கீறு, Cf. E. scratch, Ger. kratzen, Dut. krassen; கீறு-கீறல். கீறு-கீற்று. கீள்-கேணி. கீள்-கேழல். கேழல் = நிலத்தைக்கிளைப்பது, பன்றி, பன்றிபோன்ற யானை.

கிடங்கு = கீழ்ப்பள்ளம் (L. *cata*, down, E. *cata*, *cath*, *cat* (prefixes), down), சரக்குவைக்கும் கீழறை, மண்டி. கிழங்கு - கெட்ட (தெலுங்கு). கிடங்கு - கிட்டங்கி. கிழங்கு = கீழே முளைப்பது. கீழ் - கிழம் - கிழடு; கிழம் = கிழங்குபோல் காலத்தில் ஆழ்ந்து முதிர்ந்தது; கிழடு = முதிர்ந்தது; கிழமை = முதிர்வு, பழமை, உரிமை, கோளுக்குரிமை பூண்டநாள். கிள் - கீழ் - கெடு. கெடுதல் = கீழ்நிலையடைதல், 'கெட்டுக் கீழைவழியாகி' என்னும் வழக்கை நோக்குக. முதிர்ந்து பாழ்படுதல் என்னும் பொருளில் கிழ என்னும் சொல் கெடு என்று திரிந்தது எனினும் பொருந்தும்.

விருப்பக்கருத்து: வீ. வீதல் = கீழ்ப்படல், விழுதல், இறத்தல், முடிதல். வீ = மலரில் விழும் வண்டு, மரத்தினின்று விழுந்த மலர். வீ - வீழ் - விழு; விழு-விகு-விகுதி = முடிவு, ஈறு. விகு - விகுதம் - வீதம். விழு - விழுக்காடு = வீதம். ஒ. நோ. தொழு - தொகு. வீழ் - வீழ்ந்து - விழுந்து. வீழ் - வீடு - வீட்டு. விழு - விழல் = கிழங்கு விழுந்த கோரை, வீண். விழு - A. S. *feallan*; Ger. *fallen*; E. *fall*.

வீழ்தல் = ஒரு பொருளின்மேல் விழுந்தாற்போல அதை மிக விரும்புதல்; Cf. E. to fall in love with. "தாம்வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிது கொல்" (குறள், 1113).

விழு-விழும்-விரும்-விரும்பு; விரும்-விருந்து = விரும்பியிடும் உணவு, அதை உண்ணும் புதாள், புதுமை. விழு - விழை; விழைதல் = விரும்புதல்; Gr. *philos*, love; விழை - விழாய் - விடாய்; விடாய் = விருப்பம், தாகம், ஆசை, களைப்பு. விழை. விழா - விழவு. விழா = விரும்பிச்செய்யப்படும் சிறப்பு. விழு -

விழும் - விழுமம் - விழுப்பம் = சிறப்பு ; சிறப்பு என்னும் சொல்லுக்கிருப்பதுபோன்றே விழவு என்னும் சொல்லுக்கும் கொண்டாட்டம் பெருமை என்னும் இருபொருளுமுண்டு. விழை - வெள் - வேள் = விரும்பு ; வெள் - வேள் - வேண்டு = விரும்பு ; வெள்கு - வெஃகு = விரும்பு. E. *want*, Ice, *vanta*, to be wanting. வேள் + து = வேண்டு ; வேள் - வேள்வி = ஒரு பொருளை விரும்பியிடும் பலி. வேள் + உம் = வேளும் = வேண்டும் (தன்மை நிகழ்கால அல்லது எதிர்கால வினைமுற்று). வேள் + கை = வேட்கை = விருப்பம், தாகம் ; வேள் - வேண் ; வேண் + அவா = வேணவா. வேள் - வேளாளன் - வேளாண்மை. வேள் = விருந்து ; "வேள்வாய் கவட்டை நெறி" (நாலடி). வேள் + ஆட்டி = வேளாட்டி. வேளம் = வேளாளப் பெண்டிர் சிறைக்களம். வேள் = விரும்பப்படுகிறவன், தலைவன், குறுநிலமன்னன் ; வேள் = விருப்பத்தை (காதலை) யுண்டாக்கும் காமன், கன்னிப் பெண்டிர்க்குக் காதலையுண்டாக்குபவனாகக் கருதப்பட்ட முருகன் ('வேலன் வெறியாடல்' என்னும் அகப்பொருட்டுறையைப் பார்க்க.) வேள் - வேளான் = முருகனை வழிபடும் குயவன். வேள் + தம் = வேட்டம், வேள் + தை = வேட்டை, வேட்டம்- வேட்டுவன் - வேடுவன் - வேடன். விரும்பிச்செய்யப்படுவது வேட்டம் ; L. *venor*, to hunt. வெள் - வெய். வெள் - வெம் ; "வெம்மை வேண்டல்" (தொல். 818).

விருப்பத்தைக் குறிக்கும் வெம்மைச் சொல்லும் வெப்பத்தைக் குறிக்கும் வெம்மைச்சொல்லும் வெவ்வேறாகும். எனது மொழி நூலில் திருத்திக்கொள்க.

வெய்ய = விரும்பத்தக்க. வேண்டுவான் = வேண்டுமென்று. M. E. *wantowen*, from *wan*, to want. E. *wanton*, adj, and n.

வேள் - வெள் - பெள். பெட்டல் = விரும்பல் ; பெட்பு = விருப்பம்.

"பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலி யுறுப்பினும்" (களவியல், 11)

பெள் + தை = பெட்டை - பெடை - பேடை - பேடு ; பேடு - பேடன், பேடி. ஆண்டன்மையுள்ள பெண் பேடன்; பெண்டன் மையுள்ள ஆண் பேடி. பெள் + து - பெட்டு, Celt.-Ir. *peat*; Gael. *peata*, E. *pet*, anyone fondled.

பெள் - பெண் - பேண். பெண் = விரும்பப்படுபவள். பேணுதல் = விரும்புதல், விரும்பிப் பாதுகாத்தல். பெள் - பிண் - பிணை, பிணா, பிணவு, பிணவல், பிடி. "பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள" (தொல். 822).

இ - சிந்து. சிந்துதல் - மேலிருந்து கீழ் விழுதல், வீழ்த்தல், ஒருவரைக் கீழே வீழ்த்தல் போல் அழித்தல், E. *shed*.

(7) எழுகைக்கருத்து.

அண்மைச்சுட்டிலேயே எழுகைக் கருத்தும் தோன்றிற்று. ஒருவன் கிணற்றில் தண்ணீர் இறைக்கும்போது, சேய்மையிலுள்ள தண்ணீர் அண்மைக்கு வருவது, கீழிருந்து மேல் வருவதாயிருத்தலை நோக்குக.

இவ - இவர். இவர்தல் = ஏறுதல், இவ - நிவ. நிவத்தல் = உயர்தல். கிள் - கிளம் - கிளம்பு. கிளம்புதல் = ஒரு பொருள் தன்னிடத்தினின்று எழுதல், பெயர்தல் ; கிளம் - கிளர். கிளர்தல் = மேலெழுதல், மகிழ்தல். கிளர்ச்சி = எழுச்சி, மகிழ்ச்சி, L. *hilaris*; Gr. *hilaros-hilaos*, gay, cheerful ; E. *hilarious*, gay, E. *exhilarate*, to cheer, *ex* intensive. நிமிர்தல் = எழுந்து நேராயிருத்தல்.

குறிப்பு;—இங்கு கூறிய இகர முதற் சொற்களை எகர முதற் சொற்களின் திரிபாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

3. ஊகாரச்சுட்டு

(1) முன்மைச்சுட்டு (Forwardness and Motion)

ஊகாரத்தை ஒலிக்கும்போது வாய் முன்னோக்கிக் குவிவதால் ஊகாரச்சுட்டில் முன்மைக் கருத்தும் குறுஞ்சேய்மைக் கருத்தும் தோன்றின.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம் MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1

குறுஞ்சேய்மை.

ஊ = உந்த (உது, உவை).

ஊது - உது - உதா - உதோ - உதோளி.

முன்மை சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் பொதுவாதலால், இந்தியில் உகாரச்சுட்டு நெடுஞ்சேய்மையைக் குறிக்கும். எ-டு. உதர் = அங்கே. தமிழில் சேய்மைச்சுட்டு தனியாயிருப்பதால், உகாரச்சுட்டு சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் நடுவிடத்தையே அல்லது குறுஞ்சேய்மையையே குறிக்கும்.

உம் - உம்மை = முன்மை, குறுஞ்சேய்மை.

ஊ - உவ். உவள் - உவண் = உவ்விடம்.

ஊன் > உவன். ஊம் - உவம்.

உவன், உவள், உவர், உவ - உவை.

உல் + து = உஃது.

(2) முன்னிலைப்பெயர்.

முன்னிலைப்பெயர் முன்னுவிருப்பவரைக் குறிக்கும் பெயராதலால், முன்மைச்சுட்டிலும் தோன்றிற்று.

ஊன் > (யூன்) > நூன் (ஒருமை).

ஊம் > (யூம்) > நூம் (பன்மை).

முற்செலவுக்கருத்து.

உகை = முற்செலுத்து, L. *ago*, Gr. *ago*. to put in motion; sans, *aj*, to drive.

உந்து = முன்னுக்குத்தள், தள். உந்தி = வயிற்றிலிருந்து காற்றைத்தள்ளுமிடம், கொப்பூழ்.

" உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றி " (தொல். 83).

உந்தி - உதானன் = உந்தியினின்றெழும் காற்று.

உந்தல் - உஞ்சல் - ஊஞ்சல் - ஊசல் - ஊயல். L. *oscilium*, a swing, E. *oscillate*, to swing.

உதை =(முத.) காலால் முன்னுக்குத்தள். உய்=முற்செல், முற்செலுத்து, முற்சென்று தப்பு. உய் - ஒய்=முற்செலுத்து.

"உமணர் உப்பொ யொழுகை" (புறம், 116). உய் - உயிர்= உடம்பைச்செலுத்துவது. இனி, உள் - உய் - உயிர் (உள்ளிருப்பது) என்றுமாம்.

உய் - உயம்=வியம். வியம்=செலுத்தல், தேரோட்டுதல் (ஐங்.), வினைமேற்செலுத்தல், ஏவல். வியம்+கொள்=வியங்கொள் - வியங்கோள்=மதிப்பான ஏவல்.

ஊங்கு - ஊக்கு=முற்செலுத்து. ஊக்கல்=உள்ளத்தைத அல்லது ஒருவனை ஒரு வினையின்மேற் செலுத்தல். ஊக்கம்=வினைமேற் செல்லும் மனம், தளராமனம். ஊக்கு - தூக்கு=முன்னுக்குத்தள், தள்.

ஊர்(வி.)=முற்செல், செலுத்து, ஏறிச்செலுத்து, ஏறிச்செல், மெள்ளச்செல். முதுகிற் பாரமுள்ள விலங்கு மெள்ளச்செல்வது இயல்பு. ஊர்தி=வாகனம், ஊர் (பெ.)=ஊர்தியிற் கொண்டு போகப்படும் கூண்டு அல்லது குடில், குடில் அல்லதுவீடு, வீட்டுத் தொகுதி. ஒ. நோ. நகர்தல்=மெள்ளச்செல்லல். நகர்=வீடு அல்லது அரண்மனை, ஊர். இன்னும் நாடோடிகள் (nomads) மாடு குதிரை முதலியவற்றின்மேல் தங்கள் குடிலைக்கொண்டு போவதையும், சில இடங்களில் ஒரே வீடிருந்து ஒற்றையூர் எனப் படுவதையும் காண்க.

ஆரியமொழிகளிலும் முற்செலவும் ஊக்கலும் பற்றிய சொற்கள் சில ஊகாரச்சுட்டடியாய்ப் பிறந்துள்ளன. O. Fr. *ussier*, Fr. *huissier*, E. *usher*, to walk before. L. *urgeo*, E. *urge*, to drive, to press; Sans, *urja*. u=ஊ, உ.

ஊகி=முன்னதாகக்கருது. ஊகி+அம்=ஊகம்>யூக(வ.).

உன்னு=முன்னதாகக்கருது, நினை, உன்னம்=நினைப்பு, கருத்து, பாவனை, தியானம், மனம் (திவாகரம்). உன் - உன்னி, to guess.

முன்மைக்கருத்து.

ஊ = முன். ஊங்கு = முன்பு (இடமுன்னும் காலமுன்னும்)
"முழுவுத்தோளென்னையைக் காணூங்கே" (புறம் 88).

சுட்டெழுத்துக்களோடு பல மெய்கள் முன்னும் பின்னு சேர்வதால், பல சொற்கள் தோன்றுகின்றன. ஒரு சுட்டெழுத்துடன் பல மெய்கள் சேர்வதற்கிடமிருப்பினும், உதடு குவிவதாலுண்டாகும் உகரத்துடன் உதட்டில் பிறக்கும் மெய்களாகிய மகரபகரங்களே சிறப்பாகச் சேர்தற்குரியன. பகரத்தினும் மகரம் எளிதும் இயல்புமானதாகையால், முன்மைச்சொல், இயன்மொழியான தமிழில் மகரவடியாயும் திரிமொழிகளான ஆரியமொழிகளில் பகரவடியாயும் தோன்றியுள்ளது. L. *pre*, *pro*, Gr. *pro*, Sans, *pra*, before. ஆயினும், இயக்கத்தை அல்லது இடம்பெயர்வைக் குறிக்கும் சொல்லொன்று ஆரியத்தில் மகரவடியாயுள்ளது. L. *moveo*, to move, E. move, motion, motor, motive (that which moves to acton.) உயிரிகளின் இயல்பான செலவெல்லாம் முன்னோக்கியதாதலால், முன்மைக்கருத்தில் செலவுக் கருத்துத்தோன்றிற்று.

ஊ - உ - மு - முன்.

முன் = முன்னிடம், முன்புறம், முற்காலம், முன்மை.

முன் - முன்னு, முன்னுதல் = முற்பட நினைத்தல், நினைத்தல். முன்னம் = நினைப்பு, உள்ளக்குறிப்பு, குறிப்பு, மனம் (திவாகரம்). முன்னம் - முனம் - மனம். A. S. *munan*, to think, Ger. *meinen*, te think. மனம்-மனது-மனசு. E. *mind*, Sans, *manas*, Ger. *menos*, L. *mens*,

முன் - முன்னம் - முன்னர். முன் - முன்பு. முன் - முனை - முனைவன். முன் - முந்து. முந்தல் - முதல் - முதன்மை, முதலி, முதலாளி.

முதல் - முது = முதுமை, பேரறிவு. "முதுவாயிரவல" (சிறுபாண். 40) முதுக்கு + உறை = முதுக்குறை. முதுக்

குறைதல் = அறிவுமிகுதல், மகளிர் பருவமடைதல். 'புத்தியறிதல்' என்னும் வழக்கை நோக்குக. முது - முதிர். L. *maturus*, ripe, E. *mature*. முது - மூ - மூப்பு, மூத்தோன், மூப்பன், மூத்தாள். மூதேவி = மூத்ததேவி.

முன் - முனை = முன்பக்கம். எ-டு. போர்முனை.

முன் ஒரு கூரான பொருளின் முன்புறம், கூர். முன் - முனி - நுனி - நுதி - துதி. துதிக்கை = கூரியதாய் முடியும் யானைக்கை. நுனித்தல் = கூர்த்தல். முன் - முனை - நுனை. முனை - குனை - கொனை = நுனி. நுனியைக் கொனையென்பது வடார்க்காட்டு வழக்கு. Cf. E. *cone*, a pointed figure. Fr. *cone* - L. *conus* - Gr. *konos*, a peak, a peg, a cone. Ch. E. D.

ஒ. நோ. கூர் - கூரை (கூராய் முடியும் முகடு).

முகம் = முன்பக்கம், தலையின் முன்புறம் (face), முற்பகுதி. குறுக்காக வளரும் விலங்கு பறவை முதலியவற்றிற்கு முகமே முன்னாலிருப்பதையும், நான்முகம் (preface) போர்முகம் முகவுரை முகமுடைவரி முதலிய வழக்குகளையும் நோக்குக.

முகம் > Sans, *mukha*. Cf. L. *facies*, It. *faccia*, Fr. *face*, E. *face*. Face என்னும் ஆங்கிலச்சொல் முகம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லை ஒலியாலும் பொருளாலும் வழக்காலும் ஒத்திருக்கின்றது. ம-வ - f போலி. c=k (Latin). ஆனால், சேம்பரார் அகராதியில் *facio* (to make) என்ற இலத்தீன் பகுதியினின்று face என்னும் சினைப்பெயர் பிறந்ததாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. தமிழில், முகம் என்பது தோற்றம் என்றும் முகஞ்செய்தல் என்பது தோன்றுதல் என்றும் பொருள் படுதலால், facies என்னும் சினைப்பெயரினின்றே facio (to cause to appear) என்னும் வினை பிறந்ததாகக் கொள்வது சிறந்தது. இனி, அவர் கருத்துப்படியே கொள்ளினும், facio என்னும் சொல் வகு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லை ஒலியாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கின்றதைக் காண்க. வகுத்தல் = படைத்தல், செய்தல்.

"என்னை வகுத்திலையே லிடம்பைக்கிடம் யாது சொல்லே" (தேவா. 643, 2).

முகத்தலை - முகதலை (முன்முனை). முகவாசல் = முன் வாசல். முகவாய் - மோவாய் = முன்வாய். முகமன் = முகத்திற் கூறும் புகழுரை.

முகம் - முகர் - முகரை. 'மூஞ்சி முகரை', 'முகரையைப் பார்' என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. முகர் = முகம் பொறித்த முத்திரை. முகர் - முகரா - மொகரா (பேர்.) = முத்திரையுள்ள காசு. முகம் + திரை = முகத்திரை - முத்திரை = முகவுருவுள்ள சின்னம். முகம் + திரம் = முகத்திரம் - மோதிரம் = முத்திரை யுள்ள விரலணி. திருமுகம் = முத்திரையுள்ள கடிதம்.

முகம் - முகமை - முகாமை = முன்மை, முதன்மை, தலைமை. முகம் - முக்கியம் (தலைமை, சிறப்பு) > Sans. *mukhya*. முகமை - மகமை = பெருமை. மகமை > மஹிமா (வ). தமிழில் 'மை' யீறு பண்புப்பெயர் விகுதியாயிருத்தலை நோக்குக.

முகம் - மகம் = பெருமை. L. *magnus*, great, மஹத் (வ). மகம் - மகன் = கடவுட் படைப்பிற் பெரியவன் (மாந்தன்), ஒருவனுக்குப் புதிதாய்ப் பிறக்கும் மாந்தன் (புதல்வன்). மகம் - மகவு. மக - மா = பெரிய. மகன் - மான் - மன். மன் = பெருமை, மிகுதி, பெரும்பான்மை. Cf. "E. *many*......[A. S. *manig*; cog. forms are found in all the Teut. languages; allied to L. *magnus*," Ch. E. D.

மன் = மாந்தன். மன்பதை = மக்கட்கூட்டம். மன் - Goth. *man*, A. S. *mann*, Ger. *man*, Ice. *madhr* (for *mannr*), Sans. *manu*. மகம் - மகந்து - மாந்து - மாந்தன்.

மன் = பெரியவன், அரசன். மன் + அன் = மன்னன். ஆள் என்னும் சொல் பொதுமகனையும் அரசனையும் குறித்தலை நோக்குக. ஆள் = person. ஆளுதல் = அரசு செய்தல். ஆளி = ஆள், அரசன். ஆளன் = ஆள், அரசன். ஆள் + மை = ஆண்மை = ஆள் தன்மை, ஆட்சி.

King என்னும் சொல்லுக்கு: A. S. *cyning*=*cyn* (a tribe) and suffix - *ing*, meaning 'belonging to', 'son of' the 'tribe', the elected chief of the people என்று Skeat கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது.

முகம்=முன்னிடம். எ-டு, துறைமுகம். முகம்=பக்கம், நிலை. எ-டு. மறைமுகம், உண்முகம், ஒருமுகம் (ஒற்றுமை), நேர்முகம் (நேர்த்தம்). முகம்=முன்பக்கம், மேற்பக்கம். முகவரி= மேல் விலாசம். முகப்பு=கட்டடத்தின் முற்பகுதி. Cf. Fr.—E. facade. from It. *facciata*, the front of a building, *faccia*, the face. முகம்=இடம். முக-முக. முகத்தல்=தன்னிடத்துக்கொள்ளல் (த. வி.), ஒரு கலத்திற்கொள்ளல், அளத்தல், (பி.வி.) முகவை=அளவை, பொலியளப்பு.

முகம்=மூக்கு. முகத்தில் மிக முன்னால் நீண்டிருப்பது மூக்காதலால், முகப்பெயர் மூக்கையுங் குறித்தது. முகம்-முக. முகத்தல்=மணத்தல், விரும்புதல். "மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர்" (மூதுரை). முக-மோ. மோத்தல்=முகர்தல், விரும்புதல். மோ+கம்=மோகம்=விருப்பம், காதல், பெருங்காதல். மோகன்=காதலையுண்டாக்கும் காமன், மோகம் - மோகி+ அனம்=மோகனம்=பெருவிருப்பம், காதல், வசியம், மயக்குகை. மோகனம் செய்யும் பேய் மோகினி.

முகம் - முகர். முகர்தல்=மோத்தல்.

முகடு=முகம் (மூக்கு) போற் கூரிய கூரை, மலையின் மேற்பகுதி. முகடி=முகட்டிலிருப்பதாகக் கருதப்படும் பேய், மூதேவி. முகடி - முகரி. முகட்டை - மூட்டை=முகட்டிலிருந்து விழும் பூச்சி.

முகம் - முகிழ், முகை, மொக்கு=மூக்குப்போற் குவிந்த மொட்டு. மொக்கு - மொக்குள்=மொட்டு, மொட்டுப்போன்ற குமிழி. மொக்குளித்தல்=குமிழி தோன்றுதல். மொக்கை= முகம், குவிவு, திரட்சி, கூட்டம்.